

Roč. 1946

Číslo 2

BIBLICKÉ ÚKOLY

**Život
a učení Spasitele světa**

Čtení Bible: 2. Sam. 1—17.

Vzrůst v Kristu

P. 1. 1. Petr. 2,2

Ú. 2. Job 23, 12

S. 3. Žid. 4,12

Č. 4. 2. Tim. 3,16

P. 5. Žlm. 110,11

S. 6. 2. Tim. 3,17

V. s. 5,29, z. s. 18,37

1. úkol — 6. dubna 1946.

Věčné bylí Ježíšovo. — První vzpoura.

„A nyní oslaviž ty mne, Otče, u sebe samého, slávou, kterouž jsem měl u tebe, prve nežli svět byl.“

Jan 17,5.

Patriarchs and Prophets, 33-43

Od nejzazší věčnosti

1. Kterého výrazu používá Micheáš, určuje Kristovo bylí před jeho vtělením? Micheáš 5, 2.

„Od dnů věčnosti byl Pán Ježíš Kristus jedno s Otcem“.

The Desire of Ages 19.

2. Které ujištění máme, že Kristus byl s Otcem, prve, než bylo začato dílo stvoření? Koll. 1, 17; Jan 17, 1. 5.

„Kristus je sám v sobě — odevzly a věčně jsoucí a působící Syn Boží. — — — V řeči o své praexistenci, vede Kristus mysl zpět neoznačitelnými věky. Ujišťuje nás, že nikdy nebylo doby, aby nebyl v těsném společenství s věčným Bohem. On, jehož hlasu potom naslouchali Židé, byl s Bohem, jako Jeden ubírající se s Ním.“

E. G.W. in Signs of the Times 29. 8. 1900.

3. Jak Otec nazývá Svého Syna? Žid. 1, 8. a)

„Poněvadž Kristus učinil všechny věci, přede všemi již existoval. Slova vzhledem k tomu řečená jsou tak rozhodná, že nikdo nepotřebuje zůstatí v pochybnostech. Kristus byl Bohem v podstatě, i ve smyslu nejvyšším. Byl s Bohem ode vsí věčnosti, Bůh nade vším, — na věky požehnaný.“

E. G.W. Review a. Herald,
5. 4. 06.

4. Jaké čestné místo Syn od začátku zaujímá? Žid. 1, 8. b); Jer. 17, 12.

5. Jak On zjevil slávu Otcovu? Žid. 1, 8.

„Andělé jsou Božími služebníky; Boží služebníci, zářící světlem věčně se řinoucím z Jeho přítomnosti, a pospíchající na rychlých křídlech vykonati Jeho vůli. Ale Syn — Pomazaný Boží, „jsa obraz osoby jeho“, „blesk slávy a obraz osoby jeho“, který „zdržuje všechno slovem mocnosti své“ drží prvenství nade všemi. „Ale to místo svatyně naší, totiž stolice slavná Nejvyššího, věčně trvá“; „berla pravosti“, to žezlo Jeho království. „Sláva a důstojnost jest před Ním, síla i okrasa v svatyni Jeho“.
„Milosrdenství a pravda předcházejí tvář Tvou!“

Patriarchs and Prophets, 34.

6. Kdo byl spojen s naším nebeským Otcem v díle stvoření?
Jan 1, 1—3. 10. Koll. 1, 16.

„Vládce vesmíru nebyl samotný v díle své dobrotivosti. Měl spolupracovníka, který mohl zhodnotiti Jeho úmysly, a mohl spolu sdíleti Jeho radost v darování štěstí stvořeným bytostem.“

Patriarchs and Prophets, 34.

7. Ve kterém vztahu je povaha Boží a Jeho zákona stejná?
I. Jan 4, 8. 16. Mat. 22, 37—40.

„Bůh je láska.“ Jeho přirozenost, Jeho zákon — to je láska. Bývala vždy, a vždy také bude.... Každý projev stvořitelské moci je výrazem nekonečné lásky....

Zákon lásky, byl základem vlády Boží, blaho všech rozumných bytostí závisí na jejich dokonalém souzvuku s velkými zásadami spravedlnosti. Bůh očekává ode všech svých stvoření službu lásky, — — službu, jež vyvěrá z vážnosti k Jeho charakteru. Nemá On záliby ve vynucené poslušnosti; a ke všemu dává plnou svobodu vůle, aby mu mohla prokázati dobrovolnou službu.“

Patriarchs and Prophets, 33. 34

Nespokojenost a vzpoura

8. Jaká změna zmařila v dávnu pokoj a soulad nebes? Kdo byl vůdcem tohoto odporu? Iz. 14, 12. Ez. 28, 15.

„Tak dlouho uznávaly všechny stvořené bytosti mannskou věrnost lásce, a po celém vesmíru Božím byl dokonalý souzvuk. Bylo to radostí nebeských zástupů, plniti záměry svého Stvořitele. Radovali se, záříce Jeho slávou a hlásající Jeho chválu. A póněvadž láska k Bohu byla svrchovaná, byla láska jedněch

k druhým důvěřivá a nesobecká. Nebylo tu známky nesvornosti, jež by mařila nebeskou harmonii. Ale do tohoto stavu zasáhla změna. Tu se nalézal někdo, kdo porušil svobodu, již Bůh obdál svá stvoření.“

Patriarchs and Prophets, 35.

9. Jaké bylo postavení vůdce tohoto porušení? Jak je popsán?
Ez. 28, 14. 12. 13.

„Hřích má svůj původ při něm, který, Kristu nejbliže, byl Bohem nejvíce oslaven, a byl nejvyšší v moci a slávě mezi obyvateli nebes. Lucifer, „slunce jitřní“, byl prvním ze zastírajících cherubů, svatý a neposkvrněný. Stál v přítomnosti velkého Tvůrce, a nepřetržitě proudy veleby a slávy, obklopující věčného Boha, spočívaly na něm.“ Patriarchs and Prophets, 35.

10. Co bylo příčinou jeho pádu? Ez. 28, 17. a) Iz. 14, 18. 14.

Výsledek vzpoury

11. Jaký byl následek satanových sobeckých úmyslů? Zjev. 12, 7—9.

12. Jaký bude konec satana a všech andělských zástupů, které s ním měli podíl na této první vzpouře? Ez. 28, 18. 19. Zjev. 20, 10.

13. Jaký bude úděl všech těch na této zemi, kteří se spojují se satanem ve vzpouře proti Bohu a Jeho zákonu lásky?
Iz. 1, 28. Zjev. 20, 7—9.

„V očišťujících plamenech jsou bezbožní nakonec zničeni, kořen i ratolesti, — Satan kořen, jeho následovníci — ratolesti. Plná trestní pravomoc zákona dolehla; požadavkům spravedlnosti bylo učiněno zadost; a nebe i země závazně osvědčují spravedlnost Hospodinovu.“

„Satanovo dílo zkázy je provždy skončeno. Po šest tisíc let prováděl svou vůli, plně zemi hořem a způsobuje žal po celém vesmíru. Celé stvoření sténalo a pracovalo společně ku porodu v holestech. Nyní jsou Boží stvoření provždy sprostěna jeho přítomnosti a pokušení.“ Celá země je v klidu a tichá, spravedliví začli pět, a jásot slávy a vítězství stoupá z celého oddané věrného vesmíru. „A slyšel jsem hlas s nebe, jako hlas vod mnohých, a jako hlas hromu velikého“, řkoucí „Halelujah! Kralovalť jest Pán Bůh náš všemohoucí.“

The Great Controversy, 673.

jím milována a chráněna. Část muže, „kost z kosti jeho a tělo z těla jeho“, byla jeho druhým já; jevíc úzkou jednotu a horlivou oddanost, jež v tomto vztahu dvou lidí má býti.“

Patriarchs and Prophets, 46.

První domov a škola člověka

8. Popiš první lidský domov. 1. Mojž. 2, 8-9.

„Domov našich prarodičů měl býti vzorem pro nové domovy, až by jejich děti odešly obsaditi zemi. Tento domov, zkrášlený rukou Boha samotného, nebyl skvostným palácem. Lidé se ve své pýše, kochají v nádherných, drahých stavbách, a slávě díla svých vlastních rukou; ale Bůh dal Adamovi zahradu. Ta byla jeho příbytkem. Modré nebe bylo jeho klenbou; země se svými něžnými květinami a koberci živé zeleně, jeho podlahou; a listnaté větve košatých stromů — jeho baldachýnem. Jeho stěny byly ověšeny nejskvostnějšími ozdobami, — — ruční to práce velkého Mistra — Umělce. V okolí svaté dvojice byla pro všechny časy učební látka. — — Ano, pravé štěstí není v přízni pýchy a přepychu, nýbrž ve spojení s Bohem; i prostřednictvím Jeho stvořených věcí.“

Patriarchs and Prophets, 49.

9. Která dvě zřízení byla dána svaté dvojici ještě během jejich pobytu v ráji? 1. Mojž. 2, 24. Mat. 19, 4-6. 1. Mojž. 2, 1-3.

„Bůh zvelebil první manželství. Takto má toto zřízení svého původce ve Stvořiteli vesmíru. „Poctivěť jest u všech lidí manželství“; byloť jedním z prvých darů člověku od Boha, a ono je jedno ze dvou řádů, které si Adam po pádu vzal s sebou za brány ráje. Když tyto božské zásady jsou uznávány a dbány z tohoto hlediska — je manželství požehnáním. Ono střeží čistotu a blaho rodu, stará se o sociální potřeby člověka, a pozvedá tělesnou, duchovní i morální úroveň...“

„Když Bůh dne sedmého odpočinul, požehnal jej, posvětil, a oddělil od ostatních, jako den odpočinku pro člověka. Následující příklad Stvořitele, má člověk v tomto svatém dni odpočinouti, aby při pohledu na nebe a zemi mohl uvažovati o Božím velkém díle stvoření. Má spatřovati patrnost Boží moudrosti a dobroty, aby jeho srdce mohlo býti naplněno láskou a vděčností Stvořiteli.“

Patriarchs and Prophets, 46, 47.

10. Jaký úkol byl dán člověku? 1. Mojž. 2, 15.

„Náš Stvořitel, který zná, co je pro lidské blaho, určil Adamovi jeho práci. Pravá radost života se nalézá pouze při pracujících mužích a ženách. Andělé jsou pilní pracovníci; jsou poslanci Božími k dítkám lidským. Stvořitel nepřipravil žádné místo pro liknavost nějaké lhostejnosti.“

Patriarchs and Prophets, 50.

11. S kým bylo dovoleno svaté dvojici rozmlouvat? 1. Mojž. 3, 8, 9.

„Tito dva svatí lidé nebyli pouze dítkami v otcovské péči Boží, ale i žáky, přijímajícími ponaučení od vševědoucího Stvořitele. Byli navštěvováni anděly, a byli i početni přímým obcenstvím se svým Učinitelem.“ Patriarchs and Prophets, 50.

12. Jak jasnou učinil Pán, prvním dvěma lidem, cestu života i cestu smrti? Jaká podmínka byla uložena? 1. Mojž. 2, 16, 17.

„Bůh stvořil upřímného, poctivého člověka; dal mu vznešené rysy povahy, bez jakékoliv sklonnosti ke zlému. Vybavil ho vysokými rozumovými schopnostmi a uzpůsobil vše, při něm i okolo něho tak, že mu mohl snadno býti věrným v manské poddanosti. Poslušnost, dokonalá a ustavičná, jsou podmínkou věčného štěstí. Jen za těchto podmínek je přístup ke stromu života.“

Patriarchs and Prophets, 49.

Čtení Bible: 1. Král. 9 — 2. Král. 1.

Bohoslužba podmínkou vzrůstu.

N. 14. Luk. 4,16

Č. 18. Kaz. 5,1.

P. 15. Žid. 10,25

P. 19. Mal. 3,16

Ú. 16. Mat. 18,20

S. 20. Jan 4,23

S. 17. Žalm. 89,8

V. s. 5.00, z. s. 18.59

3. úloha. — 20. apr. 1946

V Adamovi pád, v Kristu vykúpenie

„Ale kážeme ako je napísané: Čoho oko nevidelo, ucho nepočulo a na srdce ľudské nevstúpilo, to pripravil Boh tým, ktorí ho milujú.“ 1. Kor. 2,9.

„Education“ 301-309.“

„Velký spor 320-345.“

Pokúšenie a pád

1. Na ktoré miesto bol svrhnutý satan, keď bol vylúčený z neba? Zjav. 12.9.

2. Aká výstraha bola daná našim prarodičom o strome vedenia dobrého a zlého? 1. Mojž. 2, 16. 17.

„Strom vedenia bol zkušobným kameňom ich poslušnosti a lásky k Bohu.“ Patriarchs and Prophets 53.

Naši prví rodičia neboli nechani bez výstrahy pred nebezpečením, ktoré im hrozilo. Nebeskí poslovovia zjavovali im dej satanovho pádu, a jeho úklady k ich zničeniu, rozvíjali pred nimi plný spôsob Božej vlády, ktorú sa pokúšal knieža zla svrhnuť. Bola to neposlušnosť k spravедlivým požiadavkám Božím, čo zapríčinilo pád satana a jeho anjelov. Ako dôležité bolo pre Adama a Evu, aby ctili ten zákon, skrze ktorý mohla byť zadržaná jednota a súlad.“ Patriarchs and Prophets 52.

3. V akej podobe sa satan zjavil v ráji? 1. Mojž. 3, 1.

Satan hľadel uskutočniť svoje dielo nepozorovane. Použil preto ako svoje medium — hada — zakuklený, skvele prispôbený k uskutočneniu svojho podvodného úmyslu. Hada bol z najchytrejších a najkrásnejších tvorov na zemi. Mal krídla a za letu v ovzduší, bol zjavom oslnujúcim skvelosť, v farbách a lesku taviaceho sa zlata. Odpočívajúc v bohate obsypanom vetvami zakázanom strome a pochutnávajúc si na lahôdnom ovocí, bol snadno predmetom zaujatia a obdivu v očiach pozorovateľa. Tak číhal v záhrade pokoja, záhubea, sledujúc bedlive svoju korisť. Patriarchs and Prophets 53.

4. Ktorá výhoda bola hadom ponúknutá v spoluúčasti na zakázanom ovocí? 1. Mojž. 3, 4. 5.

„Otvoria sa vaše oči“, povedal nepriateľ, budete ako Bohovia vediac dobré i zlé! Ich oči boly skutečne otvorené, ale aký smutný výsledok! Poznanie zlého, kliatba hriechu bolo všetko, čo priestupníci získali.“ „Výchova“ Education 25.

5. Čím zhrešili Adam s Evou, keď si rozdelili ovocie zo zakázaného stromu?

V samom ovocí nebolo nič jedovatého, oni nezahrešili len preto, že hovelí svojej chuti. Bola to nedôvera v Božiu dobrotu nevera v jeho slovo a zavrhnutie jeho autority. Tieto veci urobili našich

prvých rodičov priestupníkmi a vniesli do sveta poznanie zla. To bolo to, čo otvorilo bránu všetkému podvodu a klamu. „Výchova“. Education 25.

6. Ktorú skúsenosť urobili naši prví rodičia po svojom prestúpení? 1. Mojž. 3, 6. 7.

Po upadnutí do hriechu si Adam zprvu predstavoval, že vstupuje do vyšších sfér ľudského bytia. Ale pri pomyslení na hriech bol naplnený hrôzou. Vzduch, ktorý doposiaľ mal rovnakú mieru teploty sa odrazu zdal mrazivým, previnilej dvojici. Láska a mier, ktoré vlastnili — odišly, miesto ich cítili len dosah hriechu, strach pred budúcnosťou a nahotu duše. Odení svetlom, ktoré ich dosiaľ zastieralo, teraz zmizlo. Aby si urobili niečo namiesto neho usilovali sa, zhotoviť si odev, lebo sa nemohli, neodiatí ukázať oku Božiemu a svätým anjelom. Patriarchs and Prophets 57.

7. Rozprávajte rozhovor, ktorý sa započal, keď sa Hospodin ukázal v záhrade? 1. Mojž. 3, 8. 13.

Boží rozsudok

8. Aký rozsudok bol vynesený nad človekom? 1. Mojž. 3, 17. 19. Rim. 6, 23. 1. Mojž. 3, 22. 24.

Aby človek mohol mať nekonečné trvanie, musí postupne prijímať ovocie stromu života. Keby bol o to pripravený, jeho život by pomaly zanikal. To bol satanov úmysel, aby si Adam a Eva neposlušnosťou priviedli na seba nelúbosť Božiu a dúfal, keby sa im nepodarilo získať odpustenie, žeby jedli zo stromu života a tak spôsobili večné trvanie hriechu a biedy. Ale po páde človeka, boli svätí anjeli určení k tomu, aby strážili strom života. Vôkol týchto anjelov žiarili papršky svetla v podobe ligotajúcich sa mečov. Nikomu z rodiny Adamovej nebolo dovolené prekročiť túto priehradu, aby prijal zo životodárneho ovocia, aby nebolo žiadneho nesmrteľného hriešnika. Patr. a. Proph. 60.

9. Čo hovorí Pavel o tejto biednej skúsenosti Adamovej? Ako ďaleko siahly bol jeho účinok? Rim. 5, 12.

Pomoc lásky a jej vířazstvo?

10. Ktoré rozhodné uistené bolo dané, skôr než bola Adamovi pokuta za jeho hriech? 1. Mojž. 3, 15.

Keď táto spreneverivšia dvojica poslúchala tieto slová, bola naplnená nádejou, lebo v proroctve o zlomení satanovej moci, objavili zaslúbenia a vyslobodenie zo zkaazy, ktorú donieslo prestúpenie. Boli by museli trpeť pod mocou svojho nepriateľa, keďže padli pod jeho svodný vliv a zvolili si nereagovať príkaz Boží; no predsa nepotrebovali podľahnúť zúfalstvu. Syn človeka bol obetovaný, aby urobil svojou vlastnou krvou zadosť za ich prestúpenie. Mala im byť daná doba skúšky, v ktorej vierou v Krista a mocou vykúpenia mali sa stať zase dieťkami Božími. Prophets and Kings 681-682.

11. Jaká veliká bola láska Božia k človeku? Ján 3, 16.

12. Ako pracoval Syn Boží so svojom Otcem k zaisteniu spasenia Iudu? Fil. 2, 5-8.

Nikto, mimo Krista nemohol vykúpiť padlého človeka z kliatby zákona, a uviesť ho zase v súlad s nebesiami.

Kristus chcel vziať na seba vinu a hanu hriecha — hriech, ktorý bol svätému Bohu tak odporný, že musel rozdeliť Oca s jeho Synom. Kristus chcel sa pokoriť do prehlbenej biedy, aby vyprostil padlé pokolenie. Patriarchs and Prophets 63.

13. Za akým účelom prišiel Kristus na zem? Luk. 19, 10.

14. Kedy má byť Boží večný úmysel úplne dovršený? 2. Petr. 3, 10, 13-14. Zjav. 21, 1-5.

Čtení Bible: 2. Král. 2 — 19

Důkazy křesťanského vzrůstu.

N. 21. Gal. 5,22. 23

P. 22. 2. Petr. 3,18

Ú. 23. Žlm. 1,2

S. 24. Mat. 13.23

Č. 25. 1. Petr. 3,8

P. 26. 1. Jan 3,6

S. 27. 1. Jan 3,2

V. s. 4. 46. z. s. 19. 10

4. úkol -- 27. dubna 1946.

Předzvěst přicházejícího Vykupitele

„Taktě se líbilo Hospodinu jej stírati a nemocí trápit, aby

polože duši svou v oběť za hřích, viděl símě své, byl dlouhověký, a to, což se líbí Hospodinu, skrze něho šťastně konáno bylo.“

Iz. 53, 10.

Prophets and Kings, 681—702.

Raná proroctví o Mesiáši

1. Která jiskra naděje byla dána našim prarodičům o Vykupiteli, před vyloučením z ráje? 1. Mojž. 3, 15.

„Byla dána jasná a podrobná proroctví vzhledem k zjevení se Zaslíbeného. Adamovi bylo dáno ujištění o příchodu Vykupitele. Rozsudek pronesený nad satanem, „Nadto nepřátelství položím mezi tebou a mezi ženou, i mezi semenem tvým a semenem jejím, ono potře tobě hlavu, a ty potřeš jemu patu“, byl našim prvotním rodičům zaslíbením vykoupení, jež mělo se státi skrze Krista.“

The Acts of the Apostles, 222.

2. Na která místa Písma se Ježíš odvolával, aby dokázal, že je pravým Mesiášem? Luk. 24, 25-27.

3. O čem svědčili proroci v Duchu Kristově již od počátku? O co se snažili? 1. Petr. 1, 10-12. Jan 5, 39.

4. Čeho obrazem byly všechny oběti za hřích? Jan 1, 29.

„Učením o obětní službě, měl býti Kristus vyvýšen přede všemi národy, a všichni, kteří by hleděli na Něho — měli žíti. Kristus byl základem prospívání Židů. Celý systém předobrazů a symbolů byl vlastně úhrnným proroctvím evangelia, v Něm byla všechna zaslíbení o vykoupení.“

The Acts of the Apostles, 14.

Konečné předpovědění

5. Jak bylo Abrahamovi oznámeno zaslíbení o přicházejícím Spasiteli? 1. Mojž. 22, 16-18. Gal. 3, 16.

6. Které dobrořečení bylo vysloveno umírajícím patriarchou Jákobem nad jeho synem Judou? 1. Mojž. 49, 10.

„Na každé stránce, ať již dějin, nebo předpisů, nebo proroctví, jsou Písma Starého Zákona prozářena slávou Syna Božího. Pokud celý systém židovství byl čistým božským zřízením — byl plným proroctvím evangelia. Kristu „všickni proroci svědectví vydávají“. Již od zaslíbení daného Adamovi, přes celé období patriarchů a zákonného vedení, nebeské slavné světlo

zjevuje šlépěje Vykupitele. Vidoucí patřili na Hvězdu betlémskou, na Sílu, jenž měl přijíti, když budoucí věci mījely před nimi v tajemném sledu. V každé oběti, byla osvědčena Kristova smrt. V každém obláčku zápalu vystupovala Jeho spravedlnost. Při každém výročním troubení — znělo Jeho jméno. Ve svatyni svatých, uctívou bázeň vzbuzující, spočívala Jeho sláva.“

The Desire of Ages, 211. 212.

7. Co prorok Izaiáš se zanícením prohlašuje o tomto podivuhodném Osvoboditeli? Iz. 9, 6. 7.
8. Kterými jmény měl býti Mesiáš nazván? Iz. 7, 14. Mat. 1, 23. 21. Jer. 23, 5. 6.
9. Který kmen, rodina a místo měly souviset s narozením Mesiáše? Jer. 23, 5. Mich. 5, 2.

Velikost a dobrotivost Kristovy služby

10. Jak mluvil Izaiáš o požehnané službě našeho Pána? a Jeho oddělení pro ni? Jak bylo poznáuo splnění této předpovědi? Iz. 61, 1-3. Luk. 4, 17-21.
11. Která předpověď byla dána Izaiášem o Kristovu utrpení? Iz. 53, 1-12.

„Jakou to látkou k přemýšlení je oběť, jíž Kristus učinil pro ztracené hříšníky! „On pak raněn jest pro přestoupení naše, potřen pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na něj vložena, a zsínalostí jeho lékařství nám způsobeno.“ Jak oceníme požehnaní nám takto přiblížená na dosah? Mohl Ježíš více trpěti? Mohl nám získati větších požehnání? Neroztaví to i to nejtvrdší srdce, když pomyslíme, že pro naši záchranu opustil blaho a slávu nebes, a strpěl chudobu a pohanění, kruté souzení a hroznou smrt? Neotevřel-li by nám, svou smrtí a svým vzkříšením dvéře naděje, nebývali bychom znali nic jiného, než hrůzy temnoty a bídu zoufalství. Ve svém přítomném stavu, tak příznivě postavení a požehnaní, jak smíme být; nemůžeme ani zhodnotiti z jakých hlubin jsme byli vyproštěni. Nemůžeme zmněřiti, jak mnohem hlubší by bylo naše trápení, jak mnohem větší naše hoře, kdyby nás Ježíš nebyl obejmul svými lidskými rameny lásky, a nepozvedl“.

Testimonies, 5/316.

12. Co Kristus předpovídá skrze žalmistu, pokud se týká zacházení, jehož se mu dostane z rukou Jeho pronásledovatelů? Jak byly tyto předpovědi splněny? Žalm. 69, 20. 21. 22, 16-18. Mat. 27, 34-48.

Dokonalý a slitovný Vykupitel

13. Jak Mojžíš, božským řízením, znázorňuje pomoc, jíž Bůh opatřil proti hříchu? 4. Mojž. 21, 8. 9. Zj. 12, 9. Jan 3, 14

„Vyzvednutí měděného hada mělo Izraele učiti důležitému úkolu. Nemohli se sami zachrániti ze smrtelného účinku jedu ve svých ranách. Bůh sám byl mocen je uzdraviti. Avšak byli vyzváni, aby ukázali svou víru v opatření, jež On učinil. Musí vzhlédnouti, mají-li žít. Byla to jejich víra, jež byla přijatelná Bohu, a jejich vzhlédnutí na hada byla jejím projevem. Věděli, že nebylo záchrany v hadu samotném, ale byl to náznak na Krista: a nezbytnost víry v Jeho zásluhy byla takto předvedena jejich mysli. Před tím mnozí přinášeli své oběti Bohu, a cítili, že činíce tak, přináší Bohu plné zadostiučinění za své hříchy. Nespoléhali se na Spasitele, jenž měl přijíti, a Jehož tyto oběti byly pouze obrazem. Pán chtěl je nyní poučiti, že jejich oběti, samy v sobě, nemají více moci a hodnoty, než ten měděný had, ale mají, podobně jak on, vésti mysl ke Kristu — velké Oběti za hříchy lidí....“

„Osudný výsledek hříchu může býti odstraněn pouze opatřením, jež Bůh učinil. Izraelité zachránili své životy hleděním na vyzdviženého hada. Tento pohled uzavíral v sobě víru. Žili, poněvadž věřili Božím slovu, a důvěřovali prostředkům učiněným pro jejich uzdravení. Tak hříšník může vzhlédnouti ke Kristu a býti živ! Dostane se mu odpuštění vírou ve smírcí obět. Nepochopitelný onomu nehybnému, bezživotnému vzoru, Kristus sám má moc a sílu k uzdravení litujícího hříšníka.“

Patriarchs and Prophets, 430, 431.

14. Jak Zachariáš mluví o ranách, jež měly zasáhnouti našeho Vykupitele na kříži? Zach. 12, 10. 13, 6.
15. Proč bychom měli býti obzvláště vděční Bohu, že Ježíš neklesl ani nezmalomyslněl ve svém nejvyšším úsilí pro zachránění padlého člověka? Iz. 42, 4. 53, 5.

„Kristus dal Sebe Sama, smírující oběť, pro záchranu ztraceného světa. Bylo s Ním jednáno, jak jsme si my zasloužili, za tím účelem, abychom jednali nyní, jak On si při nás zaslouží. Byl zatracen za naše hříchy, v nichž neměl podílu, abychom mohli býti ospravedlněni Jeho spravedlností, ve které jsme podílu neměli. Podstoupil smrt, jež měla býti naše, aby se nám dostalo života, který byl Jeho.“ Testimonies, 8/208, 209.

Čtení Bible: 2. Král. 20 — 1. Par. 12

Láska — nejvyšší dukaz pokroku.

N. 28. Kol. 3,14

Č. 2. 2. Kor. 5,20

P. 29. Př. 10,12

P. 3. Iz. 43,10

Ú. 30. 1. Kor. 13, 4-8

S. 4. 2. Kor. 6,1

S. 1. Jan 17,18

V. s. 4. 34, z8., 19,21

5. úkol — 4. května 1946

Dlouho očekávaný Vysvoboditel

„Ale když přišla plnost času, poslal Bůh Syna svého učiněného z ženy, učiněného pod zákonem, aby ty, kteříž pod Zákonem byli, vykoupil, abychom právo synů přijali.“ Gal. 4, 4. 5.

„Velký spor věků“, 221-240.

„Prophets and Kings“, 698-702.

Důležité prorocké období

1. Kdy se měl Syn Boží zjevit v těle? Gal. 4, 4. 5.

„Spasitelův příchod byl předpověděn v ráji. Když Adam s Evou poprvé slyšeli zaslíbení, hleděli vstříc k jeho rychlému splnění. Radostně vítali svého prvorozeného syna, doufajíce, že on může býti Vysvoboditelem. Ale splnění zaslíbení obmeškávalo. Ti, kteří je prvně obdrželi, zemřeli aniž by je spatřili. Ode dnů Enochových bylo zaslíbení opětováno patriarchy a proroky, udržujíc při životě naději v jeho zjevení; avšak On nepřišel. Proroctví Danielovo zjevilo čas Jeho příchodu, ale ne všichni vykládali dobře toto poselství. Století za stoletím mýjelo; hlasy proroků ustávaly. Ruka utlačitele doléhala těžce na Izraele, a mnozí byli hotovi prohlásiti, „P. odlí se dnové, aneb zahyne vše-liké vidění?“ The Desire of Ages, 31,

2. Komu bylo nařizeno, aby navštívil Daniele, ke konci jeho modlitby zaznamenané v Dan. 9.? Za jakým účelem byl návštěvník poslán? Dan. 9, 21-23.

„Čas prvního příchodu a některých hlavních událostí seskupujících se kolem Spasitelova životního díla, byl oznámen Danielovi andělem Gabrielem.“ Prophets and Kings, 698.

3. Která doba proročského času byla určena pro Židy a pro jejich svaté město? Dan. 9, 24 a)

4. Co představuje den v proroctví? 4. Mojž. 14, 34. Ez. 4, 6.

„Sedmdesáte týdnů, nebo čtyřistadevadesát dní představuje 490 let., Prophets and Kings, 698.

5. Který rozkaz označil začátek 490 letého období? Dan. 9, 25. a) Ezdráš 6, 14.

„V sedmé kapitole Ezdrášově se nalézá onen výnos — ve svém nejuplnějším znění, jak vyšel od Artaxerxe, krále perského, 457 roku př. Kr. Ale u Ezdráš 6, 14. je řečeno, že dům Boží v Jeruzalémě byl stavěn v souhlase s výnosem Cýra, Daria a Artaxerxe krále perského. Tito tři králové, vydáním, znovupotvrzením a doplněním, přivedli výnos k úplnosti, požadované proroctvím k označení začátku 2.300 let. Když vezmeme rok 457 před Kristem, kdy výnos byl doplněn, jako datum rozkazu, tu se každá jednotlivost proroctví, týkající se 70 týdnů, zjevně splnila.“ Velký spor věků, 229.

6. Kdo se měl zjevit na konci šedesáti devíti týdnů, nebo 483 let, tohoto proroctví? Dan. 9, 25.

Smlouva věčná

7. Jak bylo toto proroctví splněno ve zkušenosti Ježíše z Nazaréta? Jan 1, 41-42 Skut. ap. 10, 38.

„Od vyjití výpovědi o navrácení lidu a o vystavění Jeruzaléma až do Mesiáše vévody bude nejprve téhodnů sedm, potom téhodnů šedesát dva,“ — totiž, 69 týdnů, nebo 483 let. Dekret Artaxerxův vešel v platnost v podzimu roku 457 př. Kr. Od tohoto data, sahá 483 let do podzimu roku 27 po Kr. Toho času se toto proroctví splnilo.“ Velký spor věků, 229.

8. Co se mělo státi během posledního týdne ze sedmdesáti?

Dan 9, 27.

„Potom pravil anděl“, utvrdí však smlouvu mnohým v téhodni posledním.“ Po sedm let od té doby, co se Spasitel ujal svého úřadu (úkol), mělo býti evangelium kázáno zejména Židům; po tři a půl roku Kristem samotným, a potom apoštoly.“ Prophets and Kings, 699.

9. Která důležitá událost se měla státi (ke konci) sedmdesáti-tého týdne údobí? Dan. 9, 24.

Sedmdesát týdnů, nebo 490 dní z 2.300, bylo přiřčeno Jeruzalému a Židům. Události jež se měly dokonati za tohoto období jsou stručně zaznamenány. Přestoupení mělo býti dovršeno, to jest, Židovský národ měl naplniti kalich své nepravosti, což učinil zavržením a ukřižováním Ježíše. Měl nastati konec hříchů, čili oběti za hříchy. To se stalo, když byla dokonána velká oběť na Golgatě. Smíření za nepravost bylo učiněno. Bylo dovršeno obětní smrtí Syna Božího. Věčná spravedlnost byla prokázána ve spravedlnosti, kterou prokázal náš Pán ve svém bezhříšném životě. Vidění a proroctví dostala pečeť.“ Daniel and the Revelation, 203.

Jistota proroctví

10. Které ujištění máme o tom, že se proročké slovo úplně splní? 2. Petr. 1, 19-21 Žid. 2, 2, 3.

11. Jak byla tato pravda předvedena ve vyproštění Izraele z egyptského nevolnictví? 2. Mojž. 12, 41.

„Jako hvězdy v nezměrných drahách obíhají ve svých stanovených mezích, tak Boží úmysly neznají spěchu ani zdržení. Náznakem hořící pochodně uprostřed temnoty, zjevil Bůh Abrahamovi nevolnictví Izraele v Egyptě, a prohlásil, že čas jejich pobytu v Egyptě bude čtyři sta let. Pravi: „Potom vyjdou s velikým zbožím.“ Proti tomuto slovu, všechna moc faraonova pyšného císařství bojovala marně. „A tak stalo se právě toho dne“, určeného Božím zaslíbením, „že vyvedl Hospodin syny Izraelské ze země egyptské s vojsky jejich.“ Tak v nebeské radě byla určena hodina i pro Kristův příchod. Když velký zvon času za-

znamenal onu hodinu, narodil se Ježíš v Betlémě.“ The Desire of Ages, 31. 32.

12. Kterou moenou útěchu nyní máme? Žid. 6, 17-20.

„Naděje a odvaha jsou podstatné k dokonalé službě Bohu. Jsou ovocem víry. Skleslost mysli je hříšná a neodůvodnitelná. Bůh je schopen a ochoten poskytnouti svým služebníkům „hojně síly, jíž je jini třeba pro úkoly a zkoušky. Plány nepřátelů Jeho díla se mohou zdáti dobře založeny a pevně stanoveny; ale Bůh může zvrátiti nejmoenější z nich. A toto On působí ve Svém vlastním čase a způsobu, když vidí, že víra Jeho služebníků byla dostatečně zkušena.“ Prophets and Kings, 164.

Čtení Bible: 1. Par. 13 — 2. Par. 7

Všichni jsou povoláni ku práci.

N. 5. Mar. 13, 34

Č. 9. Jan 4, 35

P. 6. Mat. 25, 15

P. 10. Luk. 10, 2

Ú. 7. Mat. 25, 24. 25

S. 11. Jan 15, 1

S. 8. Mat. 25, 26. 27

V. s. 4. 22, z. 8. 19. 32

6. úloha. — 11. mája 1946.

Rodičia Jána Krstiteľa

Obidvaja boli spravdliiví pred Bohom, chodiač vo všetkých prikázaniach a ustanoveniach Pánových bez úhonní.

„The Desire of Ages“ 97-101.

Očakavanie vykúpenia

1. Čo očakávali spravdliiví vždy trpezlivo a úzkostlivo od tej doby, čo bolo dané Adamovi od Boha zaslúbenie o vykúpení? Luk. 2. 25. 36. 38. Mar. 15, 43.

Pôvod Jána

2. Čo sa hovorí o dvoch Iudoch, ktorí žili za dni Heródesa kráľa judského? Luk. 1, 5. 6. *Trpezlivo a stále*

Z verných v Izraelovi, ktorí dlho čakali na príchod Mesiáša pochádza Kristov predchodec. Staručký kňaz Zachariáš a jeho žena Alžbeta boli „obidvaja spravdliiví pred Bohom“; v ich tiehom a svätom živote žiarilo svetlo viery, ako hviezda upro-

stred temnoty oných nešťastných dňoch. Tejto bohobožne dvojici bolo dané zaslúbenie o synovi, ktorý „pôjde pred tvárou Pánovou, aby pripravil jeho cesty“. „The Desire of Ages“ 97

3. Ktorá zvláštna služba bola Zachariášovi losom určená? Luk. 1, 8-10.

Nebeský návštevník

4. Akú skúsenosť prežil Zachariáš, počas svojej služby pred zlatým oltárom vo svätyni? Ako sa ho to dotklo? Luk. 1, 11. 12.

„Stál pri zlatom oltári na svätom mieste v svätyni. Dym zápalu s modlitbami Izraela vystupoval pred Boha. Náhle bol presvedčený o Božej prítomnosti. Anjel Pána stál „na pravej strane oltára“. Postavenie anjela bolo znamením priazne, ale Zachariáš to nespozoroval. Už mnoho rokov modlil sa za príchod Vykupiteľa a teraz nebo poslalo svojho posla k náznaku, že tieto modlitby majú byť vypočuté, no milosť Božia zdala sa mu príliš veľká, skôr než by jej uveril. Bol naplnený bážňou a seba-odsúdením. The Desire of Ages 97. 98.

5. Ktorý anjel sa zjavil Zachariášovi? Akú radostnú zvesť priniesol? Luk. 1, 19. 13. 14.

Slova anjela: „Ja som Gabriel, ktorý stojím pred tvárou Božou“ ukazujú, že zastáva vysoké a čestné miesto v nebi. Keď prišiel s poselstvom k Danielovi povedal: „Lebo neni ani jedného ktorý by si zmužila počínať so mnou v týchto veciach, okrem Michala vašeho kniežata“. (Kristus!) O Gabrielovi hovorí Spasiteľ v Zjavení, že on zjavil, poslal ho skrze anjela svojho, svojmu slúžobníkovi Jánovi. „A Jánovi anjel prehlasuje“ Som spolu-slúžobník tvoj a tvojich bratov prorokov. Je pozoruhodná myšlienka, že anjel, ktorý stojí vo cti Synovi Božiemu najbližšie, je vyvolený k tomu, aby zjavil Boží úmysel hriešnemu človeku.

The Desire of Ages 98-99

6. Aké bolo toto zaslúbené dieťa v očiach Pánových? Čo nemalo činiť? Čím malo byť od svojho narodenia naplnené? Luk. 1, 15.

7. Aké dôležité dielo malo previesť? Luk. 1, 16. 17.

8. Akú opravdovú otázku dal Zachariáš nebeskému poslovi? Luk. 1, 18.

Zachariáš dobre vedel, ako dostal Abrahám vo svojom vysokom veku dieťa, pretože veril dôverne tomu, ktorý zaslúbil, ale nachvilku obrátil staručký kňaz svoje myšlienky ku slabosti ľudskej, zabúda, čo Boh zaslúbil, že je mocný to aj vykonať.

The Desire of Ages 98.

9. Aká bola anjelova odpoveď? Luk. 1, 19. 20.

Na Zachariášovu otázku anjel odpovedal: „Ja som Gabriel, ktorý stojím pred obličajom Božím a poslaný som, hovoriť tebe a tieto veci veselo tebe zvestoval. Päťsto rokov pred tým oznámil Gabriel Danielovi prorocké obdobie, ktoré malo siahať až do príchodu Kristovho. To vedomie, že koniec oného obdobia bol blízko, pohlo Zachariáša k modlitbe za Mesiášov príchod. Teraz ten posol, ktorý oznámil toto posolstvo, prišiel, aby naznačil aj jeho splnenie. The Desire of Ages 98.

10. Čomu sa divil ľud? Čo spozorovali, keď sa Zachariáš objavil? Kde odišiel po skončení bohoslužby? Luk. 1, 21-23.

Povinnosťou kňaza, pri tejto bohoslužbe bolo, modliť sa za odpustenie hriechu ľudu i národa, a za príchod Mesiáša. Keď sa však Zachariáš o to pokúsil, nemohol vypovedať ani slova. Keď vyšiel, aby požehnal ľud, dal im znamenie a ostal nemý. Ľud dlho čakal a obával sa, že snáď bol hnevom Božím srazený. Ale keď vyšiel zo svätyni, žiarila jeho tvár slávou Božou, tu pochopili, že videl videnie v chráme. The Desire of Ages 99.

Božie prejavy

11. Aká neobyčajná udalosť sa prihodila, keď malo byť dieťa pomenované? Luk. 1, 57-63.

12. Ktorý zázrak bol Zachariášom preukázaný, keď dieťa bolo pomenované, ako ďaleko bola známa táto udalosť, ako sa dotkla ľudu, ktorý ju počul? Luk. 1, 64-66.

13. Aké proroctvo dal Zachariáš o dieťati Jánovi a diele, ktoré mal konať? Luk. 1, 76-79.

14. Kde a ako strávil Ján svoje mladé roky a s akým výsledkom? Luk. 1, 80.

Bolo to odlahlé miesto, kde Ján našiel svoj domov, uprostred pustých kopcov, strmých svahov a trhlín skál. Ale to bola jeho

voľba, ujsť radovánkam a pohodliu života, pre priaznivú kázeň na púšti. Tu bolo jeho okolie priaznivé pre jednoduché a sebezapierajúce spôsoby. Takto nevyrušovaný hrmotom sveta mohol tu uvažovať náuky prírody, zjavenia o Božej prozreteľnosti. Slová anjela k Zachariášovi boli často opakované Jánovi jeho bohabojnými rodičmi. Od detstva bolo mu kladené na myseľ jeho poslanie a on prijal sväté poverenie. Samota púšte bola mu vítaným miestom, úniku pred spoločnosťou, ktorej podozrenie, nevera a nešistota staly sa temer všade pronikajúcim zjavom. Nedôveroval svojej vlastnej sile vo vzdorovaní pokušeniu a navyždy sa uzavrel spojenia sa s hriechom, aniž by stratil smysel pre svoju prenikavú značnú hriešnosť. T. Desire of Ages 101. 102.

Čtení Bible: 2. Par. 8—28

Všichni jsou povoláni k podpoře a práci.

N. 12. Mat. 25 14

Č. 16. 5. Mojž. 16, 17

P. 13. Žalm 115, 16

P. 17. 2. Kor. 9, 7

Ú. 14. 3. M. 27, 30

S. 18. Mal. 3, 8

S. 15. Žalm 96, 8

V. s. 4. 12, z. s. 19. 42

7. úkol — 18. května 1946.

Zaslíbený Vykupitel

„Tenť bude veliký, a Syn Nejvyššího slouti bude, a dáť jemu Pán Bůh stolici Davida otee jeho. A kralovati bude v domě Jákobově na věky, a kralovství Jeho nebude konce.“ Luk. 1, 32.33.

Desire of Ages, 19-26.

Patriarchs and Prophets, 63-66.

Podobný lidem učiněn

1. Co stihlo všechny lidi, jako následek hříchu? Řim. 5, 12.

2. Jaký je konečný trest za hřích, když smrti nyní podléhají bezbožní i spravedliví? Zj. 20, 14. 15.

3. Proč bylo nezbytné, aby se Syn Boží narodil z ženy a tak se stal účastníkem naší přirozenosti? Žid. 2, 14-18.

„Přestoupený zákon Boží požadoval život hříšníka. V celém vesmíru byl pouze Jeden, který mohl v zájmu člověka, uspokoi-

jíti jeho požadavky. Poněvadž Boží zákon je svatý, jako Bůh sám, jenom Bohu rovný mohl způsobiti smíření za jeho přestoupení. Nikdo jiný, pouze Kristus může vykoupiti padlého člověka z kletby zákona, a uvésti jej znovu do souladu s nebesy. Kristus chtěl vzíti na Sebe vinu a hanbu hříchu, — hříchu svatému Bohu tak odporného, že rozdělil Otce a Syna. Kristus chtěl dosáhnouti až do hlubin bídy aby vyprostil padlé pokolení.“ *Patriarchs and Prophets*, 63.

„Svým lidstvím, dosáhl Kristus lidstva; Svým božstvím, vzdal hold trůnu Božímu. Jako Syn člověka dal nám příklad poslušnosti; jako Syn Boží, dal nám moc k poslušnosti.“ *The Desire of Ages*, 24.

Pokorný povýšen

4. Které poselství sdělil Gabriel Marii v Nazarétě Galilejském? Luk. 1, 26-31.

5. Jak se měl tento zaslíbený Syn nazývat? Který trůn měl Mu býti dán? Co bylo praveno o Jeho království? Luk. 1, 32. 33.

6. Jak se mělo nazývat toto dítě? Mat. 1, 23. Iz, 7, 14.

„Tim, že Spasitel vzal na sebe naši přirozenost upoutal se k lidstvu poutem, které nebude nikdy zmařeno. Po věčné věky je s námi spojen. „Tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozecného dal!“ Dal Jej nejen aby nesl naše hříchy, a zemřel jako naše oběť; dal Jej padlému pokolení. Aby nás ujistil nezměnitelným předsevzetím pokoje, dal Bůh svého jednorozecného Syna, aby Se stal členem lidské rodiny, a provždy podržel lidskou přirozenost . . .

V Kristu jsou rodina nebes a rodina země spojeny. Kristus oslavený jest naším bratrem. Nebe jest uchováno v lidstvu, a lidstvo je zahrnuto v lůnu Nekonečné Lásky.“ *The Desire of Ages*, 25. 26.

7. Jaké poselství přinesl anděl Páně Josefovi o Marii? Mat. 1, 18-20.

8. Jakým jiným jménem měl býti nazýván Syn Marie, a z jakého důvodu? Mat. 1, 21.

„Ježíš“ je řecký tvar od „Joshua“ (viz. Žid. 4, 8.), které je staženinou dvou hebrejských slov Jah, od Jehova, a yasha, zachrániti, takže značí „Jehova zachránil“.

Víra odměněna

9. Jak vyjádřila Marie svou víru ve slova anděla? Koho navštívila? Luk. 1, 38-40.
10. Kterými slovy inspirace vyjádřila Marie své svaté zanícení ve chvále Bohu za Jeho předivné jednání s ní? Luk. 1, 46-49.
11. Kam se odebrala po svém pobytu u Alžběty? Luk. 1, 56.
12. O kterých třech jednotlivcích jest praveno, že byli naplněni Duchem Svatým před letnicemi? Luk. 1, 67. 41. 15.
13. Která slova Zachariáš prorocky vyřkl, když byl naplněn Duchem Svatým, a dle nichž Ježíš měl dovršiti:
  - a) Vykoupení Svého lidu ?
  - b) Jejich spásu ?
  - c) Osvědčení milosti k nim ?
  - d) Připomínku Své svaté smlouvy ?
  - e) Svou přísahu danou Abrahamovi ?
  - f) Umožnění svému lidu žiti svatý život ?   Luk. 1, 67-75.
14. Jaký veliký duchovní úkol byl určen při narození: Izáka, Sáfe a Abrahamovi; Jana Zachariášovi a Alžbětě; a Ježíše Marii, k jejich poučení? Řím. 4, 20. 21.

„Narození syna Zachariášovi, podobně narození dítěte Abrahamovi a Marii, mělo je učiti veliké duchovní pravdě, pravdě, již se pomalu učíme, ale jsme hotovi záhy zapomenout. V sobě sami jsme neschopni učiniti jedinou dobrou věc; ale to, co nemůžeme udělati, bude mocí Boží vepsáno v každé povolné a věřící duši. Bylo to vírou, že dítě zaslíbení bylo dáno. Jest to vírou, že se nám dostává duchovního života, a my jsme uschopněni činiti skutky spravedlnosti.“ *The Desire of Ages*, 98.

Posvěcení pracovníka.

N. 19. Řím. 12, 1

Č. 23. Tit. 2, 14

P. 20. Mat. 10, 37

P. 24. Gal. 6, 9

Ú. 21. Luk. 14, 33

S. 25. Kol. 3, 23

S. 22. Jan 15, 5

V. s. 4. 03, z. s. 19. 51

8. úkol — 25. května 1946.

Ježíšovo narození a zasvěcení

„Tedy řekl jim anděl: Nebojtež se: neboť aj, zvěstuji vám radost velikou, kteráž bude všemu lidu. Neboť narodil se vám dnes Spasitel, jenž jest Kristus Pán, v městě Davidově.“ Luk. 2, 10. 11. Desire of Ages, 43-58.

Řídící Prozřetelnost

1. Co bylo předpověděno v proroctví o místě Ježíšova narození? Mich. 5, 2.
2. Které nařízení vydal Římský vládce, když se přiblížil čas pro zrození Spasitele? Kam se odebral Josef s Marií, aby byli zapsáni? Luk. 2, 1-5.

„Andělé doprovázeli Josefa a Marii, když putovali ze svého domova v Nazaretě do města Davidova. Výnos císařského Říma k sepsání lidu jeho rozsáhlé říše dosáhl až k obyvatelům v horách galilejských. Jako za starých časů byl povolán Cýrus na trůn světové říše, aby mohl osvoboditi zajaté Hospodinovy, tak císař Augustus byl činitelem k splnění Božího určení, že přivedl matku Ježíšovu do Betléma. Ona je z čeledi Davidovy, a syn Davidův se musí naroditi v městě Davidově. Z Betléma, říká prorok, „vyjde ten . . . jenž má býti Panovníkem v Izraeli, a jehož východové jsou od starodávna, hned ode dnů věčných.“ — — The Desire of Ages, 44.

Jeho nízký původ

3. V jakém prostředí se Syn Boží narodil?, a proč? Luk. 2, 6-7.

„Ve městě svého královského rodu jsou Josef s Marií nepoznání a neuctění. Znaveni a bez přístřeší, prochází celou délkou

úzké ulice od brány města až k východnímu okraji, marně hledající místo nočního odpočinku. Není místa pro ně uvnitř, kde je plno. V hrubém stavení, kde jsou chována zvířata, nalézají poslední útočiště, a tu se narodil Spasitel světa.“ The Desire of Ages, 44.

4. Kdo byl v noci Kristova narození, v polích blízko Betléma? Co tam dělali? Luk. 2, 8.

„V polích, kde mládenceček David vodil svá stáda, pastýři ještě drželi noční stráž. V tichých hodinách rozmlouvali spolu o zaslíbeném Spasiteli, a modlili se o příchod krále na Davidův trůn.“ The Desire of Ages, 47.

5. Co zažili pastýři zatím, co bděli nad svými stády? Jak byli dojata tím co viděli? Luk. 2, 9.

by to Radostný souhlas nebe s Jeho narozením

6. Jaké poselství nejvyšší důležitosti anděl přinesl? Luk. 2, 10, 11.

„Při těchto slovech, obrazy slávy naplnily mysle naslouchajících pastýřů. Izraeli přišel Vysvoboditel! Síla, povznešení a jásos jsou spojeny s Jeho příchodem. Ale anděl je musí připravit, aby poznali svého Spasitele v chudobě a pokoření.“ The Desire of Ages, 47.

7. Které znamení jim bylo dáno, aby dle něho mohli poznati zaslíbeného Vykupitele? Luk. 2, 12.

8. Kdo se potom objevil? Jaká chvála byla vyřčena? Luk. 2, 13, 14.

„Ó, kéž by dnes lidské pokolení mohlo pochopiti onen zpěv. Prohlášení tehdá učiněná, a zvěst, jež tenkrát překvapila pne se až ku konci času a zazní až do konce země.

„Až povstane Slunce Spravedlnosti, „se zdravím na křídlech svých“, tento zpěv má býti opětován hlasem velkého množství, jako hlas vod mnohých. řkoucí, „Halelujah! Kralovalť jest Pán Bůh náš všemohoucí.“ The Desire of Ages, 48.

9. Kam se odebrali pastýři, když je andělé opustili? Co si navzájem řekli? Luk. 2, 15-17.

„Země a nebe nejsou dnes od sebe více vzdáleny, nežli tenkrát, když pastýři naslouchali zpěvu andělů. Lidstvo je dosud před-

mětem starostlivosti Boží, jako tenkrát, když se obyčejní lidé, prostého povolání, setkali o půlnoci s anděly, a hovořili s nebeskými posly ve vinicích a polích. Nám, v běžných cestách života může být nebe velmi blízko. Andělé ze svrchních oblastí chtějí sledovati kročeje těch, kteří přichází, a jdou pak dle Boží výzvy.

The Desire of Ages, 48.

10. Jak byla přijata zpráva pastýřů těmi, kteří ji slyšeli? Co učinila Marie? V jakém duchu se navrátili pastýři ke svým stádům? Luk. 2, 18-20.

„Příběh betlémský je námět nevyčerpateľný. V něm jsou skryty „hlubokosti bohatství i moudrosti i umění Božího“. Obdivujeme při Spasitelově oběti, výměnu trůnu nebes za jesle, a společenství uctívajících andělů za zvířata v chlévě. Lidská hrdost a domýšlivost stojí pokárána v Jeho přítomnosti. Avšak toto byl teprve začátek Jeho předivné blahosklonnosti. Bývalo by to bylo nejzazší pokorení, pro Syna Božího, vzítí na se lidskou přirozenost, dokud Adam ještě stál ve své nevinnosti v ráji. Ale Ježíš přijal lidství, když plémě bylo oslabeno 4.000 let hříchů. Jako každé dítě Adamovo přijal důsledky velkého zákona dědičnosti. Jaké tyto důsledky byly, je ukázáno v dějinách Jeho pozemských předků. On přišel, aby sdílel naše soužení a pokušení, a aby nám dal příklad bezhříšného života.“

The Desire of Ages, 48.

Pannel

Zasvěcení

pro dítě B.

11. Kdy byl Mariin Syn prvně pojmenován? Luk. 2, 21.
12. Který zbožný muž přišel do chrámu, když byl Ježíš postaven před Pánem? Jak tam byl veden? Čeho on očekával? Proč? Luk. 2, 22-27.
13. Co učinil Simeon s dítětem? Jakou modlitbu pronesl? Luk. 2, 28-32.

„Když Simeon vstupuje do chrámu vidí rodinu představující svého prvorozeného syna knězi. Jejich vzezření napovídá o chudobě; ale Simeon rozumí varování Ducha, a je hluboce přesvědčen, že dítě právě uváděné k Pánu, je Smíření Izraele, Ten jehož již tak dlouho žádal si spatřiti. Udivenému knězi se Simeon zdál, jako unešený člověk. Dítě bylo vráceno Marii, a Simeon je bére

do svých rukou a přednáší Bohu, zatím, co radost, jakou nikdy před tím nepocítil vniká do jeho duše. Když pozvedá dítě-Spasitele k nebesům, říká: „Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého, v pokoji.“ The Desire of Ages, 55.

14. Kterou s dítětem související předpověď učinil Simeon? Kterou, týkající se Marie? Jak se to dotklo rodičů? Luk. 2, 32. 34. 35. 33.

„Duch proroctví byl při tomto muži Božím, a zatím, co Marie a Josef stáli při něm, divíce se jeho slovům, on jim žehnal.“

The Desire of Ages, 55.

15. Která věrná služebnice Boží sdílela tuto radost Simeonovu? Luk. 2, 36-38. *Anna*

„Tito pokorní ctitelé nesledovali proroctví nadarmo, Ale ti, kteří zaujímali místa zákonníků a kněží v Izraeli, třebas také měli před sebou přesná vyjádření proroctví, nekráčeli cestou Páně a jejich oči nebyly otevřeny, aby spatřily Světlo života.“

The Desire of Ages, 56.

Čtení Bible: Neh. 5 — Job 2

Odplata věrnosti.

N. 26. Žid 6, 10

P. 27. 1. Kor. 3, 14

Ú. 28. Mat. 10,42

S. 29. Jan 12,26

Č. 30. Mal. 3, 10

P. 31. Řím 6,22

S. 1. Mat. 1,21

V. s. 3,57, z. s. 19,59

9. úloha. -- I. júna 1946.

Ježišovo detstvo

Dieťa rástlo a posilňovalo sa v duchu, plné múdrosti a milosť Božia bola v ňom. Luk. 2, 40. The Desire of Ages 59-67.

Návšteva učených mužov

1. Kto bol kráľom v Judsku, keď sa Ježiš narodil? Kto prišiel toho času z ďalekej zeme do Jeruzalema? Ktorú otázku kládli? Mat. 2, 1, 2.

2. Keď sa dostala zpráva o návšteve múdrych mužov Heródesovi a Indu, ako na nich zapôsobila? Čo učinil kráľ? Mat. 2, 3, 4. *Heródesovi a Indu sa zapôsobila tým, že im ukázal všetky svoje klenoty a poklady, ktoré mal v Jeruzaleme.*
3. Aká bola odpoveď kňazov a zákonníkov na Heródesovu otázku? Ktoré miesta Písma boli citované ako dôkazy? Mat. 2, 5, 6. Mich. 5, 2. *Heródesovi povedali, že sa narodil v Betleheme v Judsku.*
4. Čo zamýšľal kráľ, keď pozval mudrcov k súkromnému rozhovoru? Akú úlohu na nich vložil? Ako sa pretvaroval, aby skryl pred nimi, svoj skutočný úmysel? Mat. 2, 7, 8.

Heródes pozval týchto mužov k súkromnému rozhovoru. Búrka hnevu a strachu zúrila v jeho srdci, ale on zachoval kludný zovňajšok a prijal zdvorile týchto cudzincov. Vypytoval sa na ktorý čas sa hviezda objavila a naznačoval, že pozdravuje s radosťou narodeného Krista. Vyzval svojich návštevníkov, „chodte a pýtajte sa na to dieťa a keď ho najdete, zvestujte mi, aby som aj ja prišiel a poklonil sa mu!“ To povedal, prepustil ich, aby pokračovali na ceste do Betlehema. The Desire of Ages 62.

Božie vedenie

5. Ako boli mudrci ďalej vedení? Ako sa ich dotkol prejav Božieho vedenia? Mat. 2, 9, 10. *Heródesovi povedali, že sa narodil v Betleheme v Judsku.*
6. Ako prejavili mudrci úprimnosť svojho úmyslu, hľadajúc kráľovské dieťa? Akú mali výstrahu od Boha? Mat. 2, 11, 12.

Títo mudrci boli medzi prvými, ktorí uvítali Vykupiteľa. Ich dar bol prvým složením k jeho nohám. Týmto darom získali pre seba určitú prednosť slúženia. Obeť zo srdca ktoré miluje, prijíma Boh so zaľúbením, dávajúc mu najvyššiu účinnosť v službe pre Neho. Keď sme dali Ježišovi svoje srdce, prinesme mu i naše dary. Naše zlato a striebro najcennejšie pozemské majetky, naše najvyššie duchovné a duševné nadanie, bude dobrovoľne oddané jemu, ktorý nás miloval a dal seba za nás.

The Desire of Ages 65.

Útek do Egypta

7. Ktoré nebezpečie hrozilo útlemu dieťaťu? Ako bolo odvrátené? Ktoré prorocké slovo bolo naplnené touto skúsenosťou? Mat. 2, 13, 15. Iz. 11, 1.

Satan plánoval uzavrieť svetu Božské svetlo a použil svojej najväčšej lsti ku zničeniu Spasiteľa. Avšak Ten, ktorý nikdy nespí ani nedrieme, bdel nad svojim milovaným Synom. On, ktorý dal padať mannu z neba pre Izraela a sýtil Eliáša v čas hladu, zajistil v pohanskej zemi útočisko pre Máriu a dieťa, Ježiša. A dary mudrcov z pohanskej zemi, Pán zaopatril prostriedky na cestu do Egypta a pre pobyt v zemi cudzincov.

The Desire of Ages 65.

8. Aký zlý plán sledoval Heródes, keď vo svojom úmysle zničiť Ježiša, bol porazený? Mat. 2, 16-18. Jer. 31, 15. *heródes*

Toto nešťastie priviedli Židia sami sebe. Keďby boli kráčali vo vernosti a pokore pred Bohom, mohli značným spôsobom urobiť kráľov hnev sebe neškodným. Ale oni sa oddelili od Boha svojimi hriechami a zavrhlí Ducha svätého, ktorý bol ich jediným štítom. Oni nesledovali Písmo s túžbou prispôbiť sa vóli Božej. Mali viac sledovať proroctvá ktoré ukazovali, ako Boh pohrdal ostatnými národami. Bola to ich hrdá chvála, že Mesiáš príde ako kráľ, aby porazil svojich nepriateľov a rozdrvil pohanov vo svojom hneve v prach. Takto dráždili nenávisť svojich vládcov. Nesprávnym výkladom Kristovho posolania zamýšľal satan zkažiť Spasiteľa. A na miesto toho, aby bol zahladený, vrátilo sa všetko na ich hlavy. The Desire of Ages 65-66.

9. Ako bol Jozef božský vedený po smrti Heródesovej? Čo urobil rýchle? Mat. 2, 19-21. *užito Heródes*

10. Aké ďalšie vedenie sa dostalo Jozefovi, keď sa vrátil s matkou a s dieťaťom do svojej vlastnej zemi? Kde sa usadil?

Prečo? Mat. 2, 22-23. *bol sa vrátil z judenej zeme*

Takto bol prijatý Spasiteľ keď prišiel na túto zem. Zdalo sa, že není ani len miestečka, kludu a bezpečia pre mladučkého Vykupiteľa. Boh nemohol sveriť svojho milého Syna ľuďom, práve pre pokrok Jeho dieťa, vykúpenie pre nich. Určil anjelom strážiť Ježiša a chrániť ho, dokiaľ by splnil svoje poslanie na zemi a zomrieť rukami tých, ktorých prišiel zachrániť. Desire 67,

Mladé roky Ježiša

11. Čo sa hovorí o Ježišovom detstve? Čím bol naplnený? Čo spočívalo v ňom? Luk. 2, 40. *ducha*

V detstve robil Ježiš práce poslušného dieťaťa. Hovoril a pracoval s rozumom dieťaťa, ctí si svojich rodičov, činil dľa ich priania, vo všetkom nápomocný, primerane ku svojim schopnostiam. Ale na každom stupni svojho vývoju bol dokonalý, s prostou, prirodzenou pôvabnosťou bezhriešneho života.

Counsels to Teachers 141.

12. Čo nám hovorí Písmo sväté o jeho mladosti? Luk. 2, 52. *Práca*

Za svojho pozemského života bol Kristus príkladom celej ľudskej rodine a bol poslušný a pilný vo svojom domove. Učil sa tešárskému remeslu a pracoval svojimi vlastnými rukami v malej dielni v Nazarete. Prácou v detstve a mladosti sa rozvíjalo jeho telo a myseľ. Neužíval svojich telesných síl bezstarostne, ale takým spôsobom, aby ich zdravé udržal a mohol konať dielo v každom smere najlepšie. Counsels to Teachers 147. *Neboj sa*

13. Čiu vôľu prišiel konať do tohoto sveta? Ján 6, 38. 5, 30. *milosť*

14. V čom mal zaľúbenie, a čo bolo v jeho srdci? Žalm 40, 7. *Práca*

Dôležitosť a príležitosti domáceho života sú dobre zobrazené v jeho živote. Ten, ktorý prišiel z neba, aby bol našim príkladom a učiteľom, strávil 30 rokov života ako člen domácnosti v Nazarete. Ministry of Healing 349. *Práca*

Ježiš získal svoju výchovu doma. Jeho matka bola prvým ľudským učiteľom. Z jej úst a zo svitku prorokov učil sa Ježiš nebeským veciam.

Čtení Bible: Job 3 --- 21

Boj s nepřitelem.

N. 2. Ef. 6, 12

Č. 6. 2. Kor. 11,3

P. 3. 1. Petr. 5,8

P. 7. 2. Kor. 2,11

Ú. 4. Zj. 12,17

S. 8. Luk. 4,13

S. 5. 2. Kor. 11,14

V. s. 3.52, z. s. 20.05

10. úkol -- 8. června 1946.

Mládí Ježíšovo

„Neboť znáte milost Pána našeho Jezukrista, že pro vás učiněn jest chudý, jsa bohatý, abyste vy jeho chudobou zbohatli.“

2. Kor. 8. 9.

Patriarchs and Prophets, 537-542.

The Desire of Ages, 75-92.

Velikonoční cesta

1. Jak často měli se Izraelité dostavití k bohoslužbám před Pánem, ve svatyni a později v chrámě? 2. Mojž. 23, 14. 17; 34, 23. $\text{ב} \times \text{ל} \text{ל} \text{ב} \text{ב}$. *slavnosti přesnice, slavnosti žití, slavnosti velikonoční.*

„První z těchto slavností, velikonoce, slavnost přesných chle-bů, připadaly na Abib, první měsíc židovského roku, odpovída-jící poslednímu březnu a začátku dubna. Chladná zima přešla, pozdní deště skončily, a všechna příroda se těšila ve svěžesti a kráse jarního času. Tráva po kopcích a v údolích se svěže zele-nala a polní květiny obveselovaly pole kolkolem. Měsíc, nyní se blížící úplňku, činil večery rozkošnými. Bylo to období, tak krásně zobrazené svatým pěvcem.“ (Žalm 122, 1-6.)

Patriarchs and Prophets, 537.

2. Co bylo každoročním obyčejem rodičů Ježíšových? Ke které duchovní výsadě byl Ježíš oprávněn když dosáhl dva-nácti let? Luk. 2, 41. 42. *každého roku vstupoval do chrámu*

„Mezi Židy byl dvanáctý rok mezníkem mezi dětstvím a jinoš-stvím. Dověšením tohoto roku byl židovský chlapec nazýván synem zákona, a také synem Božím. Byly mu dány zvláštní příležitosti k náboženské výchově, a očekávalo se, že se zúčastní svatých slavností a obřadů. Bylo to v souvislosti s tímto oby-čejem, že Ježíš ve svém chlapectví podnikl velikonoční cestu do Jeruzaléma. Jako všichni zasvěcení Izraelité, odcházeli i Josef s Marií každého roku, aby byli přítomni slavnostem; a když Ježíš dosáhl požadovaný věk, vzali Ho s sebou.“

The Desire of Ages, 75.

3. Jaký účinek měla dojemná bohoslužba velikonoční na Je-žíše? Co učinil?

„Předem zajímal Ježíše chrám. Viděl bíle oděné kněze, kona-jící svou svatou službu. Spatřil krvavé oběti na obětním oltáři. Spolu s modlitebníky se sklonil k modlitbě, zatím co oblak zá-palu stoupal před Boha. Byl svědkem dojemných obřadů paši-jové bohoslužby. Den za dnem viděl jasněji její význam. Každý úkon se zdál býti spojen s Jeho vlastním životem. Nové podněty byly probuzeny v Jeho nitru. Tichý a zahloubaný, zdál se zpy-tovati velký problém. Spasiteli se otevřelo tajemství Jeho poslání.“

„Unešen rozjímáním těchto výjevů, nezůstal při svých rodičích. Toužil býti o samotě. Když velikonoční služby byly skončeny, On dosud prodléval v prostorách chrámových; a když všichni poutníci odcestovali z Jeruzaléma, zůstal zpět.“

The Desire of Ages, 78.

„Všechny obřady slavností byly zvěstí díla Kristova. Vysvobození Izraele z Egypta bylo náznakem vykoupení, které Velikonoce měly udržeti v patrnosti. Zabitý beránek, nekvašené chleby, snopek první úrody, představovaly Spasitele.“

The Desire of Ages, 77.

4. Jaký objev učinil Josef s Marií, když se vraceli z velikonoční slavnosti? Kam zašli ve svém pátrání? Luk. 2, 43-45.

5. Jak dlouho rodiče Ježíše pilně hledali, nežli Ho našli? Co činil? Luk. 2, 46.

Ježíš se tu projevil, jako žižníci po moudrosti Boží. Jeho otázky byly povzbuzující pravdami, jež byly dlouho zatemněny, avšak, které byly živoucí pro spásu duší. Zatím, co ukazoval, jak nízké a mělké byly vědomosti učených mužů, jeho každá otázka postavila před ně božské poučení, a představila pravdu v nové tvářnosti. Rabíni mluvili o zvláštním povznešení, jež má Mesiášův příchod přinésti Židovskému národu; ale Ježíš přednesl prorocství Izaiášovo, a ptal se na jejich mínění o tomto místě Písma, jež ukazuje k utrpení a smrti Beránka Božího.“

„Těch dnů jedno oddělení, spojené s chrámem, bylo zasvěceno škole o svatých věcech, dle způsobu škol prorockých. Zde vedoucí rabíni zasedali se svými žáky, a sem přišlo i dítě Ježíš. Posadiv se k nohám těchto vážných, učených mužů, naslouchal jejich poučením. Jako dychtící po moudrosti, tázal se těchto učitelů na proroctví, a věci, jež zaujímaly stanovisko k příchodu Mesiáše.“

The Desire of Ages, 78.

6. Jak byli dojatai tito doktoři a všichni kteří Ježíše slyšeli, Jeho moudrostí? Luk. 2, 46. 47.

„Ježíš se tu projevil, jako žižníci po moudrosti Boží. Jeho otázky byly povzbuzující pravdami, jež byly dlouho zatemněny, avšak, které byly živoucí pro spásu duší. Zatím, co ukazoval, jak nízké a mělké byly vědomosti učených mužů, jeho každá otázka postavila před ně božské poučení, a představila pravdu v nové tvářnosti. Rabíni mluvili o zvláštním povznešení, jež má Mesiášův příchod přinésti Židovskému národu; ale Ježíš přednesl prorocství Izaiášovo, a ptal se na jejich mínění o tomto místě Písma, jež ukazuje k utrpení a smrti Beránka Božího.“

„Doktoři obraceli se na Něho s otázkami, a byli udiveni Jeho odpovědmi. S pokorou dítěte opětoval slova Písma, dávaje jim hloubku významu, již učení mužové nevystihli. Kdyby byly následovány směrnice pravdy, jež On stanovil zde, mezi nimi, byly

by způsobily reformaci přítomného náboženství. Byl by býval probuzen hluboký zájem o duchovní věci; a když Ježíš započal svůj úřad, mnozí by byli připraveni Jej přijmouti."

The Desire of Ages, 78. 79

Návrat do Nazareta

7. Jakými slovy skryté výčitky oslovila Marie Ježíše, když zase byl se svými rodiči? Luk. 2, 48. *Syny pro jin*

8. Jakou jemnou, ale pevnou, odpověď Ježíš dal? Luk. 2, 49, 50. *co je tebe, mame hledat, z dom ne pite u mame, tacei jom otce moho zvesti*

„V odpovědi své matce, Ježíš po prvé naznačil, že rozumí svému (příbuzenství) s Bohem... Před jeho narozením řekl anděl Marii, „Tenť bude veliký, a Syn Nejvyššího slouti bude, a dáť jemu Pán Bůh stolicí Davida otce jeho. A královati bude v domě Jákobově na věky“. Tato slova Marie uvažovala ve svém srdci; ale protože věřila, že její dítě má býti Mesiášem Izraele, nechápala Jeho poslání. Nyní nerozuměla Jeho slovům, ale věděla, že odmítl příbuznost s Josefem, a prohlásil Své Boží Synovství.“

The Desire of Ages, 82.

9. Jaký příklad povinné poslušnosti Ježíš podal? Luk. 2, 51.

Jeho život a chudoba

10. Kterého prostého zaměstnání se Ježíš držel, během jednácti let v Nazaretě, po své první návštěvě Jeruzaléma? Mar. 6, 3. *Byl traktorem,*

„V těchto letech začal pracovati, dávno před tím začal učiti. Byla to léta bezhříšného dětství, bezhříšného chlapectví, bezhříšného mládí, bezhříšného mužství, ztrávená v té prostotě, námaze, skrytosti, podřízení, spokojenosti a modlitbě, aby Jej učinila věčným příkladem všem z našeho pokolení.“

Farrar, The life of Christ, 93, 94.

11. Proč žil Ježíš životem chudoby? 2. Kor. 8, 9. Fil. 2, 5-8.

„Jeho život byl životem stálého sebeobětování. Neměl domova na tomto světě, krom laskavostí přátel. Přišel, aby v našem zájmu žil životem nejhudšího, a aby šel a pracoval mezi potřebnými a trpícími. Nepoznán, neuctěn — procházel mezi lidem, pro který tolik mnoho učinil.“

Ministry, of Healing, 19

12. Kterými čtyřmi směry se Ježíš rozvíjel, zatím co rostl v mi-
losti u Boha a lidí? Luk. 2, 40. 52. *nově, rozvíjel*

13. Jak se můžeme státi podobnými Ježíši? Kde jest On zjeven?
2. Kor. 3, 18. Jan 5, 39. *Přijte k nám (přijte k nám)*

„Bylo by pro nás dobré ztráviti každého dne pečlivou hodinu
přemýšlení o životě Ježíšově, Měli bychom jej probrati bod za
bodem, a dovoliti představitosti zachytit každý výjev, obzvláště
ony závěrečné. Kdybychom takto prodlévali u Jeho veliké oběti
za nás, naše důvěra v Něho by byla pevnější, naše láska by byla
občerstvena, a my bychom byli hlouběji prosyceni Jeho Duchem
Máme-li nakonec býti zachráněni musíme se naučiti pokání a
úprímnosti při úpatí kříže.“ | The Desire of Ages, 83.

Čtení Bible: Job 22 — Žalm 9 *me*

Pokoušení není hřích.

N. 9. Žid. 4,15

P. 10. Žid. 2,18

Ú. 11. 2. Petr. 2,9

S. 12. Jan 17,15

Č. 13. 1. Kor. 10,13

P. 14. Jak. 1,12

S. 15. Jak. 1,2. 3

V. s. 3. 50. z. s. 20. 10

11. úkol — 15. června 1946.

Hlas volajícího na poušti

„Neboť on předejde před obličejem jeho v duchu a v moci
Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům, a nevěřící k opatr-
nosti spravedlivých, aby tak připravil Pánu lid hotový.

Luk. 1, 17.

Desire of Ages 100-108.

Začátek Janova poslání

1. Kdo začal kázání v poušti Judské, zatím co Ježíš byl
dosud při svých rodičích v Jeruzalémě? Mat. 3, 1.

2. Kdo byl římským císařem, když Jan začal svou úlohu? Kdo
byl místodržitelem v Judstvu a Galilei? Kteří nejvyšší kněží
byli? Luk. 3, 1. 2.

„Tento vládce (císař Tiberius), následoval po Augustusovi. za
jehož vlády se Kristus narodil. Začal vládnouti 19. srpna v roce
14. po Kr., panoval 23 let, a zemřel 16. března roku 37. po Kr.,
stár 78 let....

„Tento byl Herodes Antipas, syn Herodesa Velikého, který vyvraždil nemluvnátka. Byl to ten samý Herodes, který stal Jana Křtitele, a ke kterému byl náš Pán poslán od Piláta.“

Clarke's Commentary.

3. Jak Zachariáš, mluvč z vnuknutí Ducha svatého, popsal poslání Janovo? Luk. 1, 76-79.

„Bůh povolal syna Zachariášova k velikému dílu, největšímu, jež kdy bylo svěřeno lidem. Za účelem dokončení tohoto díla, musí mítí Pána, aby pracoval s ním. A Duch Boží bude s ním vezme-li zřetel k pokynům anděla.“ The Desire of Ages, 100.

Janovo poselství a život

4. K čemu vyzývalo Janovo poselství? Které proroctví tak splnil? Jaký výsledek mělo mítí jeho kázání? Mat. 3, 2. 3. Luk. 1, 17. 16.

„Uprostřed zápasu a nesvornosti, byl z pouště slyšen hlas; hlas vážný a zarážející, přece však plný naděje: „Pokání čiňte, nebo se přiblížilo království nebeské!“ Polnul lid, novou neznámou silou. Proroci předpověděli příchod Kristův, jako událost daleké budoucnosti, ale tu byl náznak, že se přiblížil. Janovo jednoduché vzezření vedlo mysle posluchačů zpět k vidoucím z dávna. Ve svém chování a oděvu podobal se proroku Eliášovi. V duchu a moci Eliášově žaloval na národní úpadek, a vytýkal převládající hříchy. Jeho slova byla jasná, vystižná a přesvědčující. Mnozí se domnívali, že je jedním z proroků, vstalý z mrtvých. Celý národ byl znepokojen. Zástupy putovaly do pouště.

The Desire of Ages, 104.

5. Když byl Jan tázán na svou totožnost, kým, zdůrazňoval výslovně, že není? Za koho se prohlásil? Jan 1, 19-23.

„Takto Jan Křtitel osvědčil své poselství Izraelovi. Mnozí měli zřetel k jeho pokynům. Mnozí až obětovali všechno, aby toho ostříhali. Zástupy následovaly tohoto nového učitele z místa na místo, a nemálo bylo těch, kteří chovali naději, že by on mohl býti Mesiášem. Ale, jakmile Jan viděl lid obracející se k němu, využíval každé příležitosti, aby obrátil jejich víru k Tomu, který měl teprv přijíti.“ The Desire of Ages, 108.

6. Jak jednoduchý život Jan vedl? Mat. 3, 4. Mar. 1, 6.

„Jan odloučil se od přátel, a rozmařilostí života. Prostota jeho oděvu, šat utkaný z velbloudí srsti, byl ustavičnou důtkou výstřednosti a okázalosti Židovských kněží, a lidu vůbec. Jeho pokrm, čistě rostlinný, a z kobylek a lesního medu, byl výtkou povolování choutkám, a vší nestrídmosti.“ Testimonies, 3/62.

7. Kde strávil Jan léta od dětství až do doby, kdy začal svou veřejnou činnost? Luk. 1, 80.

„Ale léta Janova nebyla prožita v zahálce, či v zasmušilém sebezapírání, nebo sobeckém samotářství. Čas od času se odebral, aby se vmísil mezi lid; a byl vždy zaujatým pozorovatelem toho, co se dělo ve světě. Ze svého tichého ústraní pozoroval rozvoj událostí. Pohledem prosvětleným božským Duchem vážil charaktery lidí, aby mohl vystihnouti jak dosáhnouti jejich srdce poselstvím nebes. Tížilo ho břímě jeho poslání. V osamocení, rozjímáním a modlitbou, usiloval upevniti svou duši pro životní dílo před sebou.“ The Desire of Ages, 102.

Poselství Janovo a naše

8. Kdo byl Janovým učitelem? Které předměty studoval? S jakým výsledkem?

„Jan byl za svého života na poušti vyučován Bohem. Studoval zjevení Boží v přírodě. Za vedení Ducha Božího zkoumal pergamenové svitky proroků. Za dne i noci byl Kristus jeho studiem, přemýšlením, až mysl, srdce i duše byly naplněny slavným Jeho zjevením.“ Testimonies, 8/331.

9. Které poselství, podobné tomu, jež nesl Jan, má se dostatí světu právě před druhým příchodem Kristovým „v moci a slávě veliké“? Kterou duchovní zkušenost musí prožít jeho nositelé? Zjev. 14. 6. 7. 12. 14.

„V tomto pokolení, právě před druhým příchodem Kristovým v oblacích nebeských, má býti vykonáno dílo, jako Janovo. Bůh volá lidi, kteří by připravili lid, který by obstál ve velkém dni Páně. — — —

„Abychom mohli dáti takové poselství, jaké podal Jan, musíme míti tu samou duchovní zkušenost, jako měl on. Ten samý účín musí v nás zanechat. Musíme patřiti na Boha, a hleděním

na Něho ztratiti zřetel na sebe samy. Od přirození měl Jan chyby a slabosti při lidech obvyklé: ale dotek božské lásky ho proměnil.“

Testimonies 8, 332, 333.

Poselství pronikající k srdci

10. Kdo byl zaujat mocí Janova poselství? Který důsledek to mělo? Mat. 3, 5. 6. 21, 26.

11. Kterou otázkou káral pokrytectví jisté třídy, když v Duchu Božím odkryl jejich neupřímnost? Mat. 3, 7. 8.

12. Kterými dalšími plamennými slovy výčitky a výzvou k upřímné, srdečné lítosti napomínal Jan své posluchače? Mat. 3, 9. 10.

„Mnozí ze zákoníků a farizeů přicházeli, vyznávající své hříchy a žádající si křest. Vynášeli se jako lepší, než ostatní lidé, a chtěli aby lid měl vysoký zřetel k jejich pobožnosti. Nyní byly trestuhodné tajnosti jejich života odhaleny. Ale Jan byl Duchem Božím ujištěn, že mnozí z těchto mužů nemají opravdové přesvědčení o svém hříchu. Byli nestálými služebníky. Nadáli se, že se jako přátelé proroka setkají s přízní přicházejícího Knížete. A přijetím křtu z rukou tohoto pověstného mladého učitele, zamýšleli posílití svůj vliv na lid.“

The Desire of Ages, 105.

13. Jaká byla Janova odpověď, když se ho lid tázal: Co budeme činiti? Luk. 3, 10. 11.

14. Když ta samá otázka byla položena Janovi publikány (výběří poplatků) a vojáky, jaká zvláštní odpověď byla každému dána? Luk. 3, 12-14.

„Všichni, kteří se stávají poddanými Kristova království“, praví, „dávají najevo víru a pokání“. Laskavost, poctivost a věrnost budou v jejich životě patrné. Budou sloužiti potřebným, a přinášeti i své oběti Bohu. Budou krýti bezbranné, a ukáží příklad enosti a milosrdenství. Tak dají následovníci Kristovi najevo důkaz o proměňující moci Ducha svatého. V denním životě bude spatřována spravedlnost, odpuštění a láska Boží. Jinak však jsou jako pleva, jež se dává na oheň.“

The Desire of Ages, 107.

15. Jak Jan staví svůj křest a dílo oproti křtu a dílu Ježíšovu?
Mat. 3. 11. 12.

16. Ke komu Jan, v celém svém povolání, obracel pozornost lidu? Jan 1, 29.

„Duše proroka, neobtěžena sama sebou, byla naplněna světlem Božím.“
The Desire of Ages, 180.

Čtení Bible: Žalm 10 — 50

Naše povinnost vzepřítí se pokušení.

N. 16. Př. 4,14

Č. 20. 2. Kor. 10,4

P. 17. Př. 1,10

P. 21. Mat. 26,41

Č. 18. 1. Kor. 10,12

S. 22. Jak. 4,7

S. 19. Ef. 6,13

V. s. 3.50, z. s. 20.13

12. úloha. — 22. júna 1946.

Ježíšov křst a pokušenie

A on odpovedajúc riekol: „Je napísané: Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove, ktoré vychádza skrze ústa Božie“.
The Desire of Ages 114-126.

Křst

1. Kde býval Ježíš, keď prišiel čas, aby začal svoju verejnú činnosť? Na ktoré miesto sa odobral? V akom úmysle? Koľko mal rokov? Mar. 1, 9. Mat. 3, 13. Luk. 3, 21-23.

Zvesť o prorokovi púšte o jeho podivuhodnom hlásaní, šírily sa celou Galileou. Toto poslanstvo dostávalo sa do najvzdialenejších mestečiek a k rybárskemu ľudu na pobreží. V týchto prostých vreľých srdciach našlo svoju najvernejšiu ozvenu. I v Nazarete bolo o tom hovorené v Jozefovej tesárskej dielni, kde poznal Ježíš svoju úlohu. Jeho čas prišiel, zanechal denné práce, rozlúčiac sa so svojou matkou, sledoval cestu svojich krajanov, ktorí sa hrnuli k Jordánu. The Desire of Ages 109.

2. Aký rozhovor nastal, keď žiadal byť pokrstený? Prečo žiadal on bezhriešny křst? Mat. 3, 14.15

Ježíš neprijal křst ako vyznanie viny za svoje hriechy. On sa počítal k hriešnikom, berúc sa cestou na ktorú sa my máme dať.

Konajúc dielo, ktoré my musíme vykonať. No jeho život obeti a trpezlivého znášania po jeho krste bol tiež príkladom pre nás.

3. Čo urobil Ježiš, keď vystúpil z vody Jordánu? Ktorá podivuhodná vec sa prihodila? Luk. 3, 21—22. Mat. 3, 16.

Po vjdení z vody sklonil sa Ježiš k modlitbe na brehu rieky. Nová a dôležitá dráha sa otvárala pred ním. Teraz bol na obrátniku svojho života, vstupujúc do nového boja. Nikdy pred tým nepočuli anjeli takú modlitbu. Sú horliví, aby priniesli svojmu milovanému veliteľovi posolstvo uistenia, potešenia. Avšak nie, — — — Otec sám chce zodpovedať naliehavú prosbu svojho Syna. Priamo od trónu vychádzajú paprsky jeho slávy. Nebe je otvorené a na Spasiteľovu hlavu zostupuje holubica, podobný útvar najčistejšieho svetla, ktorá znázorňuje oného Pokorného a Milovaného. *The Desire of Ages* 111, 112.

4. Ktoré slová uistenia pre Ježiša a pre každé dleťko narodené k jeho kráľovstvu boli vyrieknuté z neba? Mat. 3,17.

Slovo, ktoré bylo prehovorené Ježišovi u Jordánu „Tento je môj milý Syn v ktorom sa mi dobre zaľúbilo“ objíma ľudstvo. Boh hovoril k Ježišovi ako k nášmu predstaviteľovi. So všetkými svojimi hriechami a slabosťami nie sme odvrhnutí stranou ako bezcenní. On nás prijíma v Milovanom. Sláva, ktorá spočíva na Kristu je zárukou lásky Bože k nám. On hovorí nám o moci modlitby ako môže ľudský hlas dosiahnuť ucha Božieho a ako najdú naše prosby prijatia v dvoranách nebeských. Hriechom bola zem odrezaná od neba a odcudzená nebeského obecenstva. Ale Ježiš spojil ich zase s oblasťou slávy. Jeho láska obklúčila človeka a dosiahla najvyššieho neba. Svetlo, ktoré svieti z otvorených brán na hlavu nášeho Spasiteľa, chce prísť i na nás keď sa modlíme o pomoc v pokušení. Hlas, ktorý hovoril k Ježišovi, hovorí ku každej veriacej duši. Tento je môj milý Syn v ktorom sa mi dobre zaľúbilo. *The Desire of Ages* 113.

5. V spojitosti s hlasom z neba dal Ján niečo na javo, čo potvrdzovalo jeho vieru, že Ježiš bol ten dlho očakávaný Mesiáš? Ján 1, 32—34.

Na púšti

6. Kde bol Ježiš duchom vedený, krátko po svojom krste? Za akým účelom? Luk. 4,1. Mar. 1,12. Mat. 4,1.

Keď bol Ježiš vedený na púšť, aby bol pokúšaný pudil ho k tomu duch Boží. On sa sám pokušeniu neľakal. Šiel na púšť, aby tam mohol byť sám, uvažujúc takto o svojom poslaní a diele. V pôste a modlitbe nastúpil svoju krvavú cestu, ktorou mal ísť. Satan vediac, že Spasiteľ odišiel na púšť, uvážil že je najlepšia chvíľa, kde sa mu môže priblížiť. T. Des. o. A. 114.

7. V akých okolnostiach nachádzal sa Ježiš behom svojho odlúčenia? Ako dlho? Mar. 1,13. Mat. 4, 2.

Mnohí hľadajú na tento zápas medzi Kristom a satanom tak akoby nemal čo pre ich vlastný život znamenať. Majú oň len veľmi malý záujem. Ale uprostred srdca každého človeka je tento zápas opakovaný. Nikdy ani jeden neopúšťa hranice zlého k službe Božej bez toho, aby sa nestretel s diablovými útokami. Lákania, ktorým Kristus odolal, su také, že si myslíme ako by bolo nie ľahko v nich obstáť. Na neho doľahlo pokušenie o to vo väčšej miere o koľko je jeho charakter vyvýšený nad našu povahu. S hroznou ťarchou hriecha, na svojich bedrách obstál Kristus v skúške nad chuťou, láskou k svetu i nad láskou okázalosti, ktorá vedie k domýšľavosti. Tieto pokušenia premohly Adama aj Evu a taktiež prichádzajú i na nás. The Desire of Ages 117.

8. Ktorými slovami napadnul satan Ježiša, keď sa k nemu priblížil v jeho najkrajnejšom hlade? Mat. 4, 2. 3.

Sila pokušenia, shovíevať chuti môže byť meraná len nevyjadriteľnou tiesňou, v ktorej bol Kristus za tak dlhý čas pôstu na púšti. On vedel, že v záujme úspešného prevedenia plánu vykúpenia musí toto dielo započat práve tam, kde skaza započala. Adam padol tým, že povolil chuti. Aby ľudom vtlačil povinnosť byť poslušný zákonu Božiemu, začal Kristus diele spásy obnovou telesných zvykov človeka. Odchýlenia sa od cnosti a úpadok pokolenia väzú hlavne v shovíevaní zlých žiadostí. Test 3/486.

9. Ako odolával Ježiš tomuto pokušeniu? Mat. 4, 4.

Často prichádza pokušiteľ k nám ako prišiel ku Kristu, a predkláda nám naše slabosti a nedokonalosti. Chce zmalomyselne dušu a prelomiť naše spojenie s Bohom. Keď sa mu to podarí, je i istý svojej koristi. Keby sme sa mu postavili ako to učinil

Ježiš, mohli by sme ujsť nnohej porážke. Vyjednáváním s nepriateľom pripúšťame už jeho povahu . . . V prítomnosti svedčiaceho vesmíru, dosvedčil Kristus, že je menším nežastím strpeť čokoľvek by nás mohlo stretnúť, ako sa nejakým spôsobom uchýliť od Božej vóli. Keď poznáme moc jeho slova, nebudeme nasledovať nahováranie satana za účelom zaopatrenia potravy alebo zachovania svojich životov. Našou jedinou otázkou: Čo je Boží príkaz a aké je jeho zaslúbenie? Znajúc to budeme ostríhať to jedno a dôverovať tomu druhému. *The Desire of Ages* 121.

10. Čo si Boh praje pre svoje dievky? Akú stručnú zásadu dal Pán ktorou by mal byť ovládaný každý následovník Kristov?
3. Jána 2. 1. Kor. 10, 31.

Len v nevysloviteľnej úzkosti, ktorú Kristus strpel, môžeme považovať zlo bez ústnej shovievavosti k sebe samému. Jeho príklad nám ukazuje, že naša jediná nádej večného života, je v zachovávaní vóli Božej. *The Desire of Ages* 122.

11. Ktorým nepravým použitím Písma snažil sa satan znova sviesť Ježiša do hriechu? Mat. 4, 5. 6.

12. Čo odpovedal Ježiš svojmu úskočnému nepriateľovi?
Mat. 4, 7.

Viera nie je v žiadnom smysle spojená s domýšľavosťou. To neni viera, ktorá žiada priazeň neba, bez prispôsobenia sa podmienkam na ktorých je založená milosť. Rýdzia viera má svoj základ v zaslúbeniach Písma. *The Desire of Ages* 126.

13. Ktoré uistenie je nám dané, že zlo nepotrebuje prevládať v našich životoch? Rim. 8, 35—39.

Pokušiteľ nás nikdy nemôže prinútiť ku zlému. Nemôže sledovať mysl, dokiaľ nie sú podrobené jeho dohľadu. Vóla musí svoliť a viera musí zanechať svoje útočisko u Krista, skôr než satan môže vykonať na nás svoju moc. Každá hriešna žiadosť, ktorú milujeme, skytá mu oporu proti nám. Každý bod v ktorom nedosiahneme božského vzoru, je otvorenými dvermi, ktorým môže vojsť nepriateľ, aby nás pokúšil a zničil. Každý úpadok na našej strane využíva proti Kristu. *Desire* 125

Čtení Bible: Žalm 51 — 85

Jedině v Ježíši je vítězství.

N. 23. 2. Kor. 2,14

Č. 27. Žid. 11,6

P. 24. Řím. 8,35, 37

P. 28. 1. Jan 5,4

Ú. 25. Žid. 7,25

S. 29. Fil. 4,13

S. 26. Jan 16,33

V. s. 3,53, z. s. 20,13

13. úkol — 29. června 1946.

Poslední střelnulí v poušti; povolání prvních učedníků

„Neboť nemáte nejvyššího kněze, kterýž by nemohl čitelný býti mdlob našich, ale zkušeného ve všem nám podobně, kromě hříchu. Přístupmež tedy směle k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a milost nalezli ku pomoci v čas příhodný!“

Žid. 4, 15. 16.

The Desire of Ages, 129-143.

Cesta ke Kristu: Láska Boží k nám lidem.

Satan se zjevuje jako bůh tohoto světa

1. Do kterého místa přivedl nyní satan Ježíše? Jaký obraz nechal před ním přejíti? Mat. 4, 8.

„Postaviv Ježíše na vysokou horu, satan způsobil, že království světa ve vší své slávě mýjela v panoramatickém pohledu před nimi. Sluneční světlo spočívalo na městech plných chrámů, mramorových paláců, na širých úrodných polích, a bohatých vinicích. Stopy zla byly ale skryty. Oči Ježíšovy, tak nedávno ještě zdravené temnotou a beznadějí pouště, utkvěly nyní na zjevu nevidané půvabnosti a blaha.“ The Desire of Ages, 129.

2. Komu satan říká, že náležela? Za jakých okolností, tvrdil, že je muže Ježíš obdržet? Luk. 4, 6. 7. Mat. 4, 9.

„Když satan Kristu prohlásil „moc a sláva těchto království mně dána jest, a komuž bych koli chtěl, dám ji“, tvrdil něco, co bylo pravdou jen z části, ale on ji vyložil tak, aby sloužila jeho vlastním záměrům svůdce.... Když Adam zradil svoje panství do rukou satanových, zůstal jenom Kristus plnoprávným králem. Takto praví Pán králi Nabuchodonozorovi, „Nejvyšší panuje

nad královstvím lidským, a komuž chce, dává je.“ Satan může uplatňovati svou uchvatitelskou hodnost, ale jenom jak Bůh dovoluje.“
The Desire of Ages, 129, 130.

3. Který přímý rozkaz dal potom Ježíš satanovi, a s jakým účinkem? Čím On zahnal satana z kolbiště? Mat. 4, 10. 11.

„Satan se tázal, zdali je Kristus Syn Boží. Ve svém úplném zapuzení měl důkaz, že mu nemůže odporovati. Božství problesklo trpícím lidstvím. Satan neměl moc odolati rozkazu. Svíjev se pokořením a zlostí, byl přinucen vzdáliti se z přítomnosti Vykupitele světa. Kristovo vítězství bylo tak úplné, jako úpadek Adamův.“
The Desire of Ages, 130.

4. Když my, den za dnem, žijeme, jak Ježíš žil, jaké máme ujištění o vítězství nad pokušelem? Za co se máme modlíti? 1. Kor. 10, 13. Mat. 6, 13.

„Spasitel nás vyzval: „Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení!“ Uvažování a modlitba nás ochrání od nežádoucího spádu na cestu nebezpečí; a tak bychom mohli vždy býti uchráněni mnohých porážek.“
The Desire of Ages, 126.

Kristus zjevuje cestu vítězství

5. Proč bylo pro Ježíše nezbytné býti pokoušen? Žid. 2, 17. 18.

6. V kolika bodech naši zkušenosti byl pokoušen? Žid. 4, 15.

„Kdybychom měli nésti něco, co Ježíš nepodstoupil, pak by satan mohl představití moc Boží, jako nedostatečnou pro nás. Proto byl Ježíš „ve všem nám podobný a pokoušen, kromě hříchu“. Podstoupil každou zkoušku, jíž jsme podrobeni. Neuplatnil ve svém vlastním dosahu žádnou moc, jež by nebyla plně nabízena i nám. Setkal se s pokušením jako muž, a přemohl je v síle dané Mu od Pána.“
The Desire of Ages, 24.

7. Poněvadž z Kristovy zkušenosti vidíme vítězství nad každým pokušením, která výzva dosahuje i nás? Co On je schopen učiniti? Žid. 4, 16. 7, 25.

Svědectví Janovo

8. Jaká byla Janova odpověď, když židovský Sanhedrin poslal deputaci k Janovi, aby zvěděl totožnost a účel jeho poslání? Jan 1, 19-26.

9. Které svědectví vydal Jan o Ježíši? Jan 1, 29. 86. 86.

„Když lid na Něho pohleděl, viděli tvář, v níž božská útrpnost se mísila s přesvědčivou silou. Každý pohled oka, každý rys tváře byl znamenán pokorou, a projasněn nevýslovnou láskou. Jevil se, jakoby obklopen ovzduším duchovního vlivu. Jeho způsoby byly příjemné a skromné, On ovlivňoval lidi pocitem moci, jež byla skryta, avšak zcela zatajena býti nemohla. Byl toto Ten, na kterého Izrael tak dlouho čekal?“

The Desire of Ages, 137, 138.

Kristovi první učedníci

10. Jaká rozmluva se rozpředla, když se dva z Janových učedníků, kteří slyšeli jeho svědectví ohledně Ježíše, rozhodli následovati Mistra? Jan 1, 37-39.

11. Kdo byli tito muži, kteří následovali Ježíše? Jan 1, 41.

„Jeden z nich byl Ondřej, bratr Šimonův; druhý byl Jan evangelista. Ti byli Kristovými prvními učedníky. Pohnuti neodolatelným vlivem, následovali Ježíše, — — dychtiví mluvit s Ním, avšak bázkiví a mlčící, ztraceni v přemáhajícím významu myšlenky. „Jest toto Mesiáš?....“

„Jedné věci si byli vědomi. Jeho přítomnost zaměstnávala jejich mysl. Zvolali: „Mistře, kde bydlíš?“ Ve stručné rozmluvě, nemohlo se jim dostati toho, počem toužili. Žádali si, býti s Ježíšem sami, aby seděli u jeho nohou a naslouchali Jeho slovům.“

The Desire of Ages, 138.

Kladení základů křesťanské církve

12. Jakou úspěšnou misijní práci Ondřej bezprostředně podnikl? Jan 1, 41-43.

13. Jak byli další dva učedníci zvoleni? Jan 1, 44-47.

„Když spoléháme na vedení některou lidskou autoritou, nikdy nepřijdeme k zachraňujícímu poznání pravdy. Jako Natanael, potřebujeme zpytovat Boží slovo pro sebe samy, a prositi o osvícení Duchem svatým. Ten, který viděl Natanaele pod fikem, chce viděti i nás v osamělém místě modlitby. Andělé ze světa světla. jsou blízko těm, kteří v pokoře touží po božském vedení.“

The Desire of Ages, 141.

14. Která událost Natanaele přesvědčila, že Ježíš byl Synem Božím? Jan 1, 48-50.

„To stačilo. Božský Duch, který vydal Natanaelovi svědectví v modlitbě pod fikem, mluvil k němu nyní slovy Ježíšovými. Byť v pochybnostech, a podléhající i předsudku, Natanael přišel k Ježíši se šlechetnou žádostivostí po pravdě, a nyní byla jeho žádost ukojena. Jeho víra sahala dále, než jen k tomu, který jej přivedl k Ježíši.“
The Desire of Ages, 140.

15. Které další části díla, jež On přišel ukončit pro člověka, přislíbil Ježíš Natanaelovi ukázat? Komu bylo před tím zjeveno? Jan 1, 52. 1. Mojž. 28, 10-17.

„Zde Kristus působivě říká, „Na břehu Jordánském tam nebe bylo otevřeno a Duch sestoupil na Mě jako holubice. Ten výjev byl však znamením, že jsem Synem Božím. Budete-li mi věřiti jako takovému, vaše víra bude občerstvena. Budete viděti, že nebesa jsou otevřená, a nemají býti nikdy zavřena. Já jsem je otevřel pro vás. Andělé Boží vystupují, nesouce modlitby stísněných a zoufalých vzhůru k Otci, a sestupující přinášejí požehnání a naději, odvalu, pomoc a život synům a dcerám člověka.“

„Andělé Boží stále prochází dráhu s nebe na zemi, a ze země k nebesům. Zázraky Kristovy pro všechny soužené a trpící byly způsobeny mocí Boží skrze službu andělů. A jest to jediné skrze Krista, za spoluúčasti Jeho nebeských poslů, že k nám přichází každé požehnání. Tím, že Spasitel vzal na sebe lidství, sjednocuje zájmy Své se zájmy padlých synů a dcer Adamových, zatím co Svým Božstvím ovládá trůn Boží. A takovýto Kristus je Prostředníkem obecnství člověka s Bohem, a Boha s člověkem.“
The Desire of Ages, 142, 143.

Naše vnitřní misie

Je mnoho otázek vnitromisijních, které by potřebovaly být osvětleny při konferencích a pod. Jelikož však tuto příležitost nemáme, prosím snažně, abyste dobře studovali všechny oběžníky a také články v úkolech. Chci vám aspoň touto cestou pomoci v řešení naléhavých otázek denního křesťanského života.

Snad se některý z článků nebude tomu nebo onomu libiti, snad bude odsuzován v té či oné zálibě, nebo vybízen k něčemu, co mu bude nepohodlné a co bude vyžadovati od něho nějakou oběť; ale ve svém psaní, kázání i jednání jsem byl vždy veden snahou, abych jednou mohl říci s apoštolem: Skutk. 20, 26, 27.

S tohoto hlediska přijmete, prosím, i zařazení „Jitřenky“ před úkoly. Tak jako nám nestačí vypít k snídani jen hrneček kávy — každý si bere i chléb — je i nedostatečné pouhé přečtení „Jitřenky“; k duchovnímu vzrůstu je podobně třeba přečtení aspoň jedné otázky a příslušných veršů úkolu. Čím více duchovní potravu přijímáme, tím silnějšími jsme duchovně. Ten, kdo málo jí, mívá také málo síly. Mnohý si úkol prostuduje teprve najednou v pátek. Je to asi tak, jako bychom dítěti po celý týden nevybírali každodenní půllitrový příděl mléka a vybrali jej teprve v pátek, a ono muselo najednou vypít tři a půl litru. Nemohlo by jej ani vypít, i kdybychom je k tomu přinutili; jeho zaživací ústrojí by to nesneslo a většina výživných látek by přišla nazmar. Neříkejte, prosím, že tomu je s duchovním pokrmem jinak. Je tomu právě tak, doznejme si to upřímně. A zkusme proto každý den „Jitřenku“ a aspoň jednu otázku z úkolů! Z počátku se vám budou klásti do cesty mnohé překážky, ale až je překonáte, poznáte, že s pomocí Boží jste silnějšími. Já vás k tomu nutit nemohu, ale co jsem mohl, to jsem učinil. Pomocí „Jitřenky“ vás každý den přivádím až k příslušným otázkám v úkole. Proto ne na mně, ale na vás spočívá před Pánem zodpovědnost, zda nabízený pokrm přijmete nebo odmítnete.

Ve snaze šířiti vždy a za všech okolností jasné poznání pravdy Boží a následovati Krista nekompromisně, chceme na tomto místě objasnit také otázku: „A... co s biografií?“ Nechci vypisovati svoje názory, ale uvádím to, co jest o tom psáno v oběžníku pro adventní mládež, vydaném Jihoevropskou div. adv.

A... co biografií?

Víme, že při našem známém stanovisku k těmto hlavním zdrojům dnešní zábavy, by se mohlo toto thema zdáti zbytečným. Přesto se však zdá nutným, zopakovati si naše zásady,

a zejména důvody, neboť na ně býváme nejčastěji tázáni, a velmi záleží na vyváženosti naší odpovědi. Zjistěte i mnohému z nás bude mnohé hledisko novým, takže to bude jen k užitku a vzdělání.

Adventní církev není jedinou, která rozpoznala skrytá nebezpečí filmu jak pro duši věřící, tak zejména pro všechny naše bližní, jimž běžná náplň filmů nepřímo zabraňuje zaujmouti stanovisko, a to správné stanovisko k jejich Tvůrci, a tím jim podkopává jedinou naději k dosažení věčných a vznešených cílů, jež jim Bůh ve své lásce vytkl. Podobné stanovisko zaujímají i mnohé protestantské společnosti, a i v tisku církve římsko-katolické nalézáme rozlředění divadelních i filmových představení na několik skupin přípustnosti. Nejsme tedy nijak výstřední v posuzování vlivu kina na to nejpodstatnější, co může lidský život dáti: pravý poměr k Původci života v duchu evangelia a Bible.

Budeme navštěvovati kino?

Zajímám se o všechny, zvláště pak o mladé lidi, kteří se cítí přitahováni filmem. Mladí lidé si žádají poznání a jest to zcela správné. Ale kde naleznou podněty pro svou vnímavou přirozenost? Mají jíti tam, kde je hřích v nejrůznější podobě, anebo je lépe „vystoupiti k vrcholům hor a spatřiti východ slunce?“ Vim, že v mnoha případech bude nemožné přemoci návyk návštěvy kina bez božského přispění. Ale chceš se, milý příteli, pozastaviti a zamyslíti? Snad jsi byl do kina přitahován, aniž bys o tom přemýšlel, ale nyní promysli věc ve světle skutečnosti. Duchovní nerozhodnost je jedním z hlavních nebezpečí pokušení jakéhokoliv druhu.

Když se navrátíte z kina, máte pocit, jako byste prožili chvíli vzácného obecenství s Bohem? Učinila vás návštěva více nebo méně úsilovnějšími v misijním snažení? Měli byste zájem na tom, abyste byli nalezeni v kině, až Pán Ježíš přijde?

Za dnů Ježíšových bylo v Jerusalemě také divadlo. Myslíte, že je navštívil Ježíš nebo Jeho učedníci? Když Herodes toto divadlo otevřel, byl Josefem Flaviem, židovským spisovatelem a dějepiscem, prohlášen za podkopavatele mravů. Můžete si představití Pána Ježíše, že by něco takového schvaloval a že by navštěvoval kina, kdyby byl dnes na zemi?! Jistě, že nikoliv. Ale spíše byste Jej uslyšeli říci totéž, co pravil apoštol: „Psal jsem vám, mládenci, že silní jste, a slovo Boží ve vás zůstává, a že jste zvítězili nad zlým. Nemilujtež světa, ani těch věcí, kteréž na světě jsou. Miluje-liť kdo svět, není lásky Otcovy v něm. Neboť všecko, což jest na světě, jako žádost těla, a žádost očí, a pýcha života, toť není z Otce, ale jest ze světa. A svět hyne i žádost jeho, ale kdož činí vůli Boží, ten trvá na věky.“ Sestra E. G. White dovozuje ke slovům Spasitelovým:

„Ale když přijde Syn člověka, zdaliž nalezne víru na zemi?“ — „On viděl, jak pravé křesťanství na zemi téměř vymizí, takže při svém druhém příchodu přistihne lidstvo ve stejném stavu, jaký byl těsně před potopou. Svět bude zaujat zábavami, jeho pozornost a čas pohltí přerůzná rozptylující představení a holdování neužitečným, ba zhoubným vášním.“

Jediné filmy ze skutečného života a z přírody, nikoliv nahrazené herci a kulisami ve filmových atelierech, mohou býti věřícímu k užítku, pokud je jejich obsah prospěšný a povznášející, nebo je výmluvným dokladem tvůrčí moci Stvořitelovy. Ovšem takových filmů je velmi málo. Proto žádný svědomitý adventista sedmého dne, který nenávidí hřích a miluje spravedlnost, nebude navštěvovati biografická představení. Jak řekla sestra White: „Opravdový křesťan nebude toužiti po návštěvě nějakého místa zábav, ani se nevydá v jakékoliv rozptýlení, pro něž by si nemohl vyprositi požehnání Boží. Nebude nalezen v divadle, ... ani nebude hověti jiné okouzlující zábavě, jež by zapuzovala z jeho mysli Krista.“ — Review and Herald, Feb. 28, 1882.

„Známost učiníš mi cestu života; sytost hojného veselí jest před obličejem Tvým a dokonale utěšení po pravici Tvé až na věky.“ — Žl. 16, 11. M. E. K.

Jaké stanovisko zaujme k biografu ten, kdo chce obdržeti život věčný?

Může si křesťan zvoliti „dobré“ filmy a vyhnouti se špatným?
(Protestanský časopis „The Sunday School Times“.)

Problém kina jest dnes pro křesťana velmi důležitý, obzvláště proto, že je odpověden za své bližní a spolubratry, a musí často i jim poraditi v duchovních věcech. Bylo by nebezpečné zaujmouti určité stanovisko v některé věci jedině proto, že je zastává jistá skupina lidí. Víra, názor i každé jednání musí míti své důvody.

Které důvody pro návštěvu běžných kin by uvedl upřímný křesťan? A jsou-li takové, mohou býti skutečně obhájeny?

Všeobecně se smýšlí a usuzuje následovně:

„Jsem křesťanem na zodpovědném a směrodatném místě. Chtěl bych být i užitečný ve službě Kristově. Mám přání, aby mé svědectví, ať v slovu nebo skutku, přitahovalo k radostné zvěsti nebes. Ve všem co konám je mojí zásadou, že své jednání opírám o zkušenosti a z nich vyplývající poučení.“

„O kinu by se dalo říci leccos příznivého. Nejprve to, že mnohé filmy mají vysokou cenu vychovatelskou a poučnou.“

Dotyčný předmět nebo událost jsou představeny uchvacujícím, dojímavým a krásným způsobem. Nebo jest velmi snadné učiniti rozhodnutí, když jsou požádáni o radu spolehliví znalci a když je jisté, že představitelé jednotlivých rolí filmů, pocházejících v úvahu, jsou dobří lidé. Není však nutné viděti filmy špatné, a by bylo možno shlédnouti dobré.

Také je možno připustiti, že mnoho filmů poskytuje lidem ve světě, do jisté míry, vhodnou, dobrou zábavu a rozptýlení ze zneklidňujících a tísnivých problémů denního života.

Třeba však říci, že náš vliv jenom tehdy bude nejlepší, když druzi uvidí, že naše zvláštní stanovisko je rozumné a odůvodněné něčím daleko vyšším a že máme pochopení pro dobré výrobky kinematografie, když našim bližním přímo neškodí a jim snad i něco poskytnou.

A konečně může být uváděno, že v některých zemích je úřední censura, která má vysoké morální stanovisko a vylučuje vše, co je závadné.

Ti, kteří si tímto způsobem počínají při posuzování filmů dobrých a zaujmou mužně a neohroženě odmítavé stanovisko proti špatným, mají vliv i u ostatních lidí, kteří by ani na okamžik nebyli ochotni naslouchati tomu, kdo vše nevhodně zavrhuje."

Následujících pět bodů přináší krátký souhrn nejhlavnějších důvodů, které křesťan může uvést ve prospěch návštěvy kina. V čem často i tyto důvody selhávají? Jaké odpovědi lze uvést?

Za prvé: Jest pravda, že vynález kinematografie má mocnou výchovnou působnost, a že se někdy nalezne film čistě výchovného a nabádavého charakteru, prostý všech smyslných a nepravých živelů, jak ve svém námětu, tak v celkovém dojmu. Ale jest to jenom poloviční pravda a ty jsou zrovna tak nebezpečné, ba někdy nebezpečnější, než smělé lži.

Toto hledisko má býti základem všech ostatních, má nejvyšší důležitost. Nezapomeňme, že kino znamená především produkt zábavy. Byl-li by vždy zcela, nebo aspoň částečně výchovný, pak by obecenstvo projevilo více vytříbeného ducha kritiky. Vyžadovalo by to vždy rozhodné prohlášení a oboustranné osvětlení otázky. Ale při většině zábav není vzat zřetel na základní filosofické hledisko, nevědomky a beze vši kritičnosti „spolknuté". Zatím, co jen ono odhaluje hluboce zakořeňující a nesmazatelné účinky zábav na duši i ducha.

Během posledních let se objevily na plátně mnohé, tak zvané „dobré", filmy. Takové, jako „Mrs. Miniver" by mohly míti dobrý účinek. Podobné klasické filmy skýtají někdy opravdový a příjemný obraz manželského štěstí. Proč tedy není správné shlédnouti tyto filmy?

Takovéto krásné filmy mohou býti mnohem častěji příčinou omylů, než ostatní, zřejmě pochybné. Proč? Poněvadž středem

těchto filmů je jedině člověk. V tom jsou zajedno s theologickým modernismem. Středem není Ježíš, ba tu je naprosto vyloučen. Představují věci tak, jako by život ve svém opravdovém, ideálním smyslu, byl každému možný bez Boha. Ale slovo Boží nás učí, že toto pojetí je falešné a nezdravé. Bylo by jistě mnohem těžší takovou čistou, poctivou, nesobeckou a se životem spokojenou osobku, jakou je „Paní Miniverová“, přivést ke Kristu, než nějakého těžkého zločince, jehož zločinnost ve skutečném životě i na plátně, vylučuje každý důvod, který by mohl uvést ve svůj prospěch. Lze si velmi těžko představití roztomilou, dobrotivou a upřímnou osobnost „Paní Miniverové“ jako ztraceného hříšníka. Tato myšlenka je, dosud hříšnému a neobrácenému duchu protismyslná. A plátno si tento klam žádá. Kino probuzuje v milionech svých návštěvníků přání, podobati se takové herečce, nebo předvedeným charakterům a k dosažení onoho cíle použití těch samých prostředků. Kristus je ovšem nežádoucí; a tak se pěstuje jakási farizejská dobrotivost a spravedlivost, která je v očích svatého Boha — „rouchem ohyzdným“.

Politování hodná škoda, již způsobují obzvláště tyto „dobré“ filmy, vychází z humanistické a naturalistické filosofie, s níž jsou tyto filmy inspirovány, natočeny i přijaty lehkověrným publikem. A to hlavně proto, že tyto filmy předvádí člověka jako stvoření, které je zcela ušlechtilé, jen sobě samému zodpovědné, samo naprosto schopné dokonalosti charakteru i dosažení záslužného života vlastními „dobrymi“ skutky! Toto vystižení utváří názor, ovládne rozum i srdce, je, v různém způsobu, obsaženo v každém filmu a podpírá dobře vystavbu kinoprůmyslu. Je horší nežli zjevné nepravé dogma pohanských kultů a náboženství. Zabraňuje duši v přijetí Krista jako Vykupitele. Tu si chce člověk stačit sám a vzdaluje se tak od Pramene života.

A na roveň kina lze postavit všechny ostatní zábavy. „Má tu tedy člověk žít v odříkání jako poustevník? Přece rozhlas, noviny, dnešní romány, a p. kladou také váhu pouze na člověka a Krista nechávají nepovšimnutého stranou, jestliže jej dokonce nezapírají?“ Tu je ale třeba si uvědomit, že účelem kina je jenom a jenom zábava, únik a rozptýlení beze všeho uvažování. Jediné, čím působí, je vyvyšování jednotlivých lidí, což pak vede k pomíjení Boha. Radio se však dá lépe zvládnouti; má přece i hodnotné přednášky, zprávy, rozборы, vyučování, nábož. programy a dobrou hudbu. Nestanou-li se noviny vášní, přinášejí mnoho zpráv o skutečném stavu života; a křesťan — musí býti dobře zpraven — má-li plně působit. — — — A co platí o kinu, platí i o románech, pokud se nejedná o ojedinělé historicky a životopisně cenné.

Těžko tedy najdete filmy zřejmě protikřesťanské. Je zbytečné se namáhati najít „dobré“ a ty „špatné“. Jedny ani druhé ryzí přirozenosti křesťanského zjevení a nazírání rozhodně neodpovídají.

Z a d r u h é: Rozptýlení, které kino skýtá, jest nezdravé. Je to jenom únik před skutečností, před naléhavými a nutnými povinnostmi; únik z přítomnosti Boží do proudu světa, zatím co příležitosti, jimiž chce Ježíš dát prahnoucí duši nejvyšší blaho a naději jejího osobního života — — — nenávratně mizejí. Tu je výsledek působení kina zase proti spáse člověka. Návštěva kina zanechává určitý neklid, nikdy plně neuspokojí. Člověku stále chybí to podstatné; je v neustálé honbě za něčím, čeho nikdy nedosahuje. A neposkytnou mu to ani jiná povážlivější vyrazení, když se i kino stalo únavným.

Z a t ř e t í: Jedná se tu také o příklad křesťana. Mnozí lidé se na něho odvolají, aby ospravedlnili svoji návštěvu kina, a jistě si nikdy nepřivlastní jeho stanovisko navštěvovati jenom „dobré“ filmy a špatné pominout. To způsobí, že ti bratři a sestry, kteří zůstanou zásadní a nepůjdou, budou nazýváni „svatoušky“, „přemrštěnými“ a „rušiteli přátelství“. Neznovuzrození, ale upřímní lidé, pozorující život křesťana, který nenavštěvuje hrané filmy vůbec, se cítí stísněni. Přirozeně jenom v tom případě, když i jeho život je příkladný a zjevuje Ježíše Krista. Ale u křesťana, který volí mezi „dobrymi“ a „špatnými“ filmy, linie již tak jasná není a sotva bude někým na své křesťanské stanovisko dotazován. Ale když se vás někdo zeptá, proč jako opravdoví křesťané n e c h o d í t e d o k i n a, tu je žádoucí, abyste mu dali srozumitelnou a vystižnou odpověď.

Ze své osobní zkušenosti mohu sdělit, že jsem se nikdy nesetkal s někým, kdo by byl chodil do kina jen proto, aby obohatil svůj život a svoji zkušenost a dlouho v tom pokračoval. Protože jediný opravdový důvod pro návštěvu kin jest nakonec vždycky jen rozptýlení, nebo přesnější řečeno — onen únik. Vzrušující prostředí kin není cestou vedoucí ke Kristu; proto upřímný následovník Pána nenalezne v nich nic zábavného, a jen málo poučení. Křesťanu jistě není zapotřebí, aby vyhledával únik ze skutečnosti; on nestojí v životě jako lidé bez Boha, s neblahým napětím a temným pocitem nejistoty, nýbrž v síle a přítomnosti osobnosti Kristovy. Život je ve skutečnosti příliš krátký, a my se musíme zabývatí záležitostmi Krále králů, poukazující na evangelium způsobem, k jakému nás činí schopnými Duch Boží. Skutečnost života — zcela stejné, zda se tu jedná o jednotlivá nebo o ustálenou práci jednoho dne za druhým, nebo o silná hnutí mysle, vyvolaná neobyčejnými zkušenostmi — musí býti zvládnuta silou, jíž se dostane lidem, kteří chtějí Krista znát a opravdu se snaží Jej následovat!

Z a č t v r t é : Jest dnes censura z tohoto hlediska dosta-
tečná? Má tak vysokou morální úroveň? Oh, tu unikne ještě
mnoho; co nemístných narážek, nevhodného odění, opováz-
livých podvodů a spiknutí, výjevů z tančírén, holdování pit-
kám, život v místnostech přeplněných kouřícími muži a že-
namí a mnoho jiných, lidem opravdu jen škodlivých výjevů.

Jedním z nejvážnějších účinků „stříbrného plátna“ jest to,
že obecenstvo pohnutím a dojmy z viděných filmů je jen více
vedeno k napodobování takového, zdánlivé dobrého života.

Z a p á t é : Návštěva kina nestaví život křesťana do přízni-
vého světla. Právě naopak. Ze zkušeností víme, že lidé nej-
úspěšnější v získávání a zachraňování svých spolublížních ne-
navštěvují divadlo ani kino. Nemají pro to čas a především
žádnou zálibu, neboť film jim nemůže ničeho poskytnouti. To
vše se stalo starým a oni smí žítí nový, život. Ba většinou
jsou proti kinu, neboť ví, jak ono svým oblužujícím dojmem
ochuzuje lidi o to nejhodnotnější na světě.

Když někdo vychvaluje takový vrcholný kus filmové pro-
dukce, je dobrá příležitost, aby se mu, k jeho podivu, že jste
kus neviděli, dalo i náležité taktní vysvětlení v duchu lásky
a chvění se o to nejdražší pro něho sama. Ale uváděné dů-
vody musí býti věcné, pochopitelné, jasné, podepřené Slovem
Božím, vyvěrající z osobního přesvědčení, ducha lásky,
taktu a nebeské moudrosti. Pak budete pochopeni mnohými.

Na konec příběh z druhé světové války. Jedné neděle mluvil
britský polní kazatel o povaze a poznamenal, že všichni, ať
důstojníci, či mužstvo, musí ovládati svoji letoru. Po proslovu
si ho vzal jeden major stranou a činil mu výtky. Byl hluboce
dotčen, poněvadž myslel, že polní kazatel ve své řeči mířil na
něho. Tento důstojník totiž byl muž prudkého temperamentu
a tvrdil, že se stal jeho bezmocnou obětí.

Následující neděle vyjádřil se polní kurát asi takto: „Poslední
neděli přišel ke mně jeden z vás, aby se mi přiznal, že má po-
vahu, kterou není s to ovládnout. Dovolte mi, abych mu nyní
něco řekl: „Kdyby přišel král, aby vykonal přehlídku svých
oddílů, tento muž by jistě ovládl svůj temperament, ať by
se dělo co dělo!“

Přeneste toto na svůj vlastní život. Jste-li křesťany, tu na
své cestě, krok za krokem, jednáte s Králem králů. Jakmile
pochopíte, že váš Král je vašim neustálým průvodcem, jenž
vám stojí blíže než váš bratr, ba který je téměř vašim vlastním
žitím, našli jste Mistra svého života. Pak se řízení vašeho
života ujme On. Bez rozpaků a váhání budete jednat podle
vlastních rozhodnutí, neb jste si vědomi, že Pán Ježíš je při-
tomen ve vašich srdcích. Bezpochyby přestanete navštěvovat
různá místa, jež jste dříve vyhledávali, jakmile vám bude
jasné, že byste vlastně brali Jeho s sebou do těchto míst.

Jistě se neopovázíte, abyste Jej přiváděli do společnosti nějakého nevhodného prostředí a nedovolíte Jeho učiniti spoluvinníkem jistých slov, myšlenek, pohnutek a záměrů!

Nikdo nemůže učiniti rozhodnutí ve věci kina, nebo kterékoliv jiné záležitosti za vás. Jest to věc naproste vlastní zodpovědnosti. Podřídte se Duchu svatému, sledujte horlivě Písno a v tomto světle mějte stále na zřeteli, Komu náležíte a Kdo jest průvodce na vaši pozemské pouli! Budiž vaší zásadou:
„Cokoliv činíte — k slávě Boží čiňte!“

Nebezpečí kina

Americká protestantská společnost Mennonitů vydala brožuru o tomto předmětu.

První kapitola je věnována vlivu kina na miliony lidí, kteří je navštěvují jako místo zábavy. Ale výrobci filmů nemají té nejhlubší zodpovědnosti a filmy se vlastně stávají odleskem jejich nazírání. Výroba filmů je převážně vedena duchem sobectví a lásky k penězům; jedni se obohacují ke škodě druhých.

Druhá kapitola pojednává o obsahu filmů. Přehnaně důležité místo je ve filmech věnováno zločincům a sexuálním otázkám. Mimo to často znázorňují, jak mnozí zločinci snadno unikají trestu. Lásky je v nich snížena a smyslově spřízněna s ukrutností. Poctivou práci poměrně přehlíží, zatím co se velkou měrou propůjčují obrazům zla a neřesti.

Třetí kapitola vyzveduje souběžné, obzvláště škodlivé účinky kina: Předražďuje nervy, citění i mysl. Kino je semeništem zločinů, neboť jsou v něm lidé, a hlavně mládež, bezděčně pod vlivem, který je poznenáhlu vede na cestu zla, jehož vlivem se mnozí provinili i nejhoršími přečiny, jak bylo v mnoha případech zjištěno.

A nyní důsledek, který je zároveň uzávěrem brožury: Může se předpokládat, že apoštol Pavel myslil na věci kinu velmi podobné, když psal následující verše o duchu sebezapírání: „Zjevilaf se zajisté ta milost Boží spasitelná všechném lidem, vyučující nás, abychom, odřeknouce se bezbožnosti a světských žádostí, střízlivě, spravedlivě a pobožně živi byli na tomto světě. Očekávajice té blahoslavené naděje a příští slávy velikého Boha a Spasitele, našeho Jezukrista, kterýž dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti, a očistil sobě samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků.“ — Tit. 2, 11—14.

Tímto nezůstávají adventisté sedmého dne osamoceni ve zdůrazňování nebezpečí, které z kina a jeho vlivu vyplývá. První část nám ukazuje v této věci stanovisko protestantské, zvláště to, jež zaujímají Nedělní školy, a poznali jsme, že i společnost Mennonitů smýšlí podobně.

Souhrn

Naše stanovisko, že není možno přijmouti vše, co přinesl vynález kinematografie, je známo. I jiní si se vsí vážností uvědomili, že biograf, přímo i nepřímo, podkopává smysl lidí pro čistě duchovní věci.

Filmová produkce je hlavně obchodním podnikem bez valného zřetele na duchovní hodnoty. A tak tato vymoženost, jež by mohla býti lidstvu prospěšna, pojmy života, i jeho nejzávažnější věci, většinou snižuje.

Censura sama neposuzuje filmy z křesťanského, biblického hlediska, a propustí mnoho škodlivého. Ba často filmy vedly k činům, jež trestá i tento svět.

Filmy hrané se vylučují přímo. Známa jejich montáž a triky mluví pro to dostatečně a člověk se jimi vlastně dává vědomě klamati.

Takové filmy skrytě pěstují mělký životní názor. I ony dojmavé filmy, s opravdu milými lidmi, vlastně zkreslují pravý stav člověka a jeho poměr k Bohu. Jejich ideálem je jediné hříšný, smrtelný člověk, jenž si zdánlivě stačí sám — bez Boha. To vede diváka k jakési životní filosofii, jež nakonec nikdy nestačí, a neopustí-li tuto cestu, zavede jej jenom do záhuby.

Člověk, bojující o své spasení, vylučuje proto skoro vše, co přinášejí divadla a kina, a většinu toho, co jest šířeno tiskem a rádiem. Musíme býti opatrní, neboť mnohé není ani tak zřejmě závadné, jako spíš zdánlivě křesťanské, dojmavé a s city si zahrávající. Kinem a zábavami lidé unikají problémům dnů, a nechávají nepovšimnuty ty největší divy, které jsou středem pozornosti ostatního vesmíru.

Již sám neklid prostředí mluví proti. Neboť člověku je třeba právě klidu a samoty, aby se mohl zamysleti nad svým životem a mohl dosíci osobního poznání Boha i vznešeného účelu svého života.

A čím více člověk roste v tomto novém poznání, tím méně cítí volání zpět — k prázdným zábavám tohoto světa. Údiv bližních nad vaším jednáním je příležitostí, abyste jim pověděli, jak jediné vyšším pojetím života mohou i oni získati to, co jim nikdy nedá tento svět.

Nemáme námitek proti přírodním a výlučně poučným nebo dokumentárním filmům, ale u nás nemáme biografů, jež by se věnovaly jenom takovým a proto raději nechodíme vůbec. Neboť zásadou věrného jest, „aby se na zlé nedíval,“ neboť jen takový přijme požehnání od Hospodina a spatří „to, co oko nevidalo a ucho neslychalo.“ — Izaiáš 33, 14—20; 1. Kor. 2, 9.

V cizině se vyskytují kina, která promítají jediné přírodní, cestopisné, historické a dokumentární filmy. Někteří naši členové takovéto biografy příležitostně navštěvují. Jak zjišťují z příručky, jsou to převážně tyto filmy:

- a) průmyslové: jež ukazují výrobní postup, dřevařský průmysl, hutnictví, výrobu olejů; služby všeobecně užitečné: doprava, obchod a podnikání, zprostředkování zpráv, poučení a pod.,
- b) přírodní snímky: obrazy z národních a jiných parků, krajinné (výstup na hory), badatelské výpravy a jiné pod.,
- c) cestopisné: obrazy z jiných zemí, jejich mravy a obyčeje ze života obyvatel (vyjma scén, jež by mohly mítí pohoršlivý vliv),
- d) filmy z přírody a ze života tvorů a rostlin různých zemí v jejich původním prostředí, obrázky z lesnictví, ze života divokých i krotkých zvířat u nás, o vývoji hmyzu, rostlin, ryb, ptáků a jiných živočichů (s vyloučením takových obrazů, jež obsahují ukrutnosti),
- e) filmy o umění, památkách a objevech (ale s vyloučením filmů, jež předvádí neslušné a zvrhlé umění),
- f) filmy o běžných událostech přítomných dějin (vyjma těch, jež jsou v protikladu s našimi uznanými zásadami, nebo které zlehčují náboženství, manželství, rodinu, duchovenstvo kterékoliv církve, strážce zákona a které obsahují scény ukrutenství, prolévání krve, násilností, pití, kouření, různých her, zábav, nevázaností a když překrucují a padělají pravdu),
- g) filmy výchovné, které dávají pokyny, poučení a opravdové objasnění v kterémkoli odvětví výchovy,
- h) filmy z míst dějinného významu (vyjímaje filmy, představující Krista nebo osobnosti biblické),
- i) filmy o našem dile a o naší činnosti.

Každému upřímnému věřícímu jest heslem: „Než vidět jedinou scénu špatnou, lépe nejítí vůbec.“ Proto také tam, kde není těchto zvláštních možností, nechodí věrní vůbec na žádné filmy. Jsme přesvědčeni, že nikde „oči Hospodinovy, spatřující všecku zemi“ (2. Paral. 16, 9.), nespatří nikdy opravdu upřímného, horlivého bratra nebo sestru, hledící na následující, věřícímu naprosto nepřijatelné filmy:

- a) filmy, ve kterých jsou ukazovány zločiny nebo zločinci obdivováni,
- b) filmy, jež obsahují scény násilností a ukrutností a hrubosti všeho druhu,
- c) filmy, které představují Krista nebo inspirované osobnosti,
- d) filmy, které ukazují milostné scény na způsob románů,
- e) filmy, v nichž jsou předváděny snímky, které jsou v rozporu

- se zásadami a ideály adventistů sedmého dne, jako jsou: scény tance, hry v karty, hry o peníze, pití, kouření a pod.,
- f) filmy, které zlehčují svatost manželství a přináší snímky o roztržkách, zesměšňují život domova a rodinné svazky,
  - g) filmy, jež předvádějí výjevy z nočního života, z pitek, pijanství, zábav, nevázaností a pod.,
  - h) filmy, které přímým zesměšňováním, nepřímými narážkami nebo jinak v očích publika zlehčují náboženství, duchovenstvo, hodnotu lidské osobnosti nebo strážce zákona,
  - i) filmy vědecké nebo dějinného charakteru, jež představují skutečnosti v nepravém světle,
  - j) filmy dějinného obsahu zpracované tak, že dějinné události překrucují a padělají pravdu, nebo předvádějí hrůzné činy a prolévání krve.

Křesťan usměrňuje volbu svých zálib — ve vědomí blízkosti Krále králů. Je nadšen každým pokrokem, který vede lidstvo k opravdovému blahu, lituje však, že ve veřejném životě je tak málo podnětů, jež by souhlasily s ryzím Duchem slova Božího.

Vidí, že svět jde svými cestami, odcizen Bohu a nerespektuje Toho, který je jeho — jedinou nadějí. Ví také, že film bude mít veliký podíl na stavu lidstva při příchodu Pána Ježíše, jak naň ukázal On sám již před 1900 lety: „Když přijde Syn člověka, zdalíž nalezne víru na zemi?“

Nebyli bychom proti ničemu ctnému, ale tu jsou ohroženy kořeny lidského štěstí a života vůbec. — Jak vysoko nad to vše je povznesena PRAVDA, jež je s to splnití nejvzácnější ideály lidstva o něž samo po tisíciletí marně zápasí — proto, že jen svými vlastními silami. Umělá drama všech filmů zastihne drama světa, které výmluvně vyzývá, aby se lidstvo pozastavilo nad sebou a vědomě volilo: buď zánik, nebo spásu. Světu je třeba přímých, nezakrytých pravd a ty mu nabízí Slovo Boží. Může se rozhodnout. Dnes není čas na studování zla, to vše bylo již dávno odhaleno a vysvětleno i odsouzeno.

Šlechtné povahy všech dob jsou jen odleskem charakteru Božího a Ježíšova. Ten bude nevyčerpatelným předmětem obdivu nebes a těch, kteří se z tohoto světa dají zachrániti. Dnes hraje sami závažnou roli života a diváky jsou naši bližní a . . sám B ů h.

„Cokoliv nemůžeš pozvednouti před Jeho čistý zrak, která zábava ti překáží mysliti na Něho — ta není pro tebe. Ať to jsou Tvá přátelství, tvé představy, plány, vyhlídky, zábavy, záměry, studie a záliby — můžeš — když zvedáš tyto číše ke svým rtům — vysloviti jméno Páně? Ne-li, odvrz to vše od sebe!“

Alexander Maclaren.

„Zábavy jsou pro náboženství, jako závaný větru pro plamen — jemně je rozdmychají, prudké je však uhasí.“

Thomas.

to tvrdili. Já sám jsem v Bibli našel málo rozporů a i ty, které jsem našel, dávno jsem ztratil — vysvětlily se, — není jich.

2. Bibli psali lidé. Ano, pouzí, omylní lidé! A lidé jsou přece omylní. A toto jest ten nejkrásnější důkaz pro pravost Slova Božího. Každý lidský věk má své názory, dobré i omylné. Jinak smýšleli před 100 lety, jinak dnes, jinak smýšlí dělník, jinak doktor, jinak kněz, či státník.

A nyní si představ, že Bible jest psána v době trvající 1.500 let. Psali ji rybáři, pastýři, řemeslníci, doktoři, kněží, ministři, vojáci a králové. — Podivná směs lidí, kteří žili v různých dobách. Všichni píší svobodně, volně, radostně i varovně, ale jednomyslně.

Zde se projevuje vedení Ducha svatého, — Boží vedení.

Kromě Bible jsou ovšem na světě i jiné knihy pokládáné za svaté a posvátné. Četl jsem knihy egyptské, čínské, ceylonské a indické. Tyto knihy jsou pokládány za nejvýznačnější náboženskou literaturu světovou, — mimokřesťanskou. Mohu však s bezpečností říci, že takový soulad, jednotnost, jasnost, spolehlivost vyplněných proroctví, nemá žádná sbírka posvátných knih na světě, která byla psána více lidmi. Zůstává jediná Boží, — Písmo svaté Starého a Nového zákona.

Proti tomuto tvrzení mohl bys jediné namítnout, že jsem všechno nečetl a rozhodně nemohu všechno znát. To milerád připouštím. Jest vůbec nemyslitelné, aby jedinec, byť sebevíce nadaný mohl ve svém životě sám prostudovat ku př. náboženskou literaturu indickou. Ta je totiž tak obsáhlá, že se jí muselo věnovat několik učenců po celý život, aby o ní mohli podati své úsudky. Ty nejčennější věci přeložili a vydali v evropských řečech, a o ostatní literatuře napsali pojednání. A tento princip jest zachováván při všem studiu náboženství. Jest to postup svědomitý, který nestuduje náboženství s předsevzetím ukázat jeho nedostatečnost, ale hodnotí jeho dobré i špatné stránky. Tímto způsobem jsem nabyt vědomosti o ostatních náboženstvích i jejich posvátných knihách a napsal-li jsem, že se Bibli žádná z nich nevyrovná, neučinil jsem tak proto, že jsem křesťan, ale s tím přesvědčením, že jsem žádnému z ostatních náboženství na světě neukřivil.

Bible jest jedinou Boží knihou danou lidem od Boha, a tato kniha jest psána pro lidi. Jest snad ještě nějaké jiné Písmo svaté na světě? . . . Není.

Jsou sice některé porozuhodné knihy, krásné, — ba překrásné, ale nejsou od Boha.

Byli mnozí moudří lidé na světě a zanechali po sobě dědictví, jejich příklad přitahoval jiné k následování, jako na př. Budha, Kung-Fu-Tse, Lao-Tse, Achu-en-aton, Inkové, atd., ale rozdíl jest ten, že toto byli lidé, hledající pravdu a moudrost. Kdežto Bibli psali lidé, kteří byli od Boha k lidem s pravdou a moudrostí poslání. A tento rozdíl mezi těmi hledajícími a poslanými jeví se ve všem jejich počínání i životě. Když Evropané poznali blíže ostatní mimoevropská náboženství, bylo to něco nového, tajemného, přitažlivého. A pomysleli si, zdali snad tato nejsou správnější. Ale dnes jest převaha křesťanství a tím i Písmo svaté nad všemi ostatním náboženstvími světa nesporná. Evangelium jest jediné. Ježíš Kristus je jedíný.

A jako jest na světě jedno jediné Písmo svaté, které Bůh poslal lidem, aby věděli co mají činiti dle vůle svého Stvořitele, tak jest také jediné a jedno pravé náboženství. Bůh oznámil lidem svoji vůli jak mají žít a jak jej mají ctít. Pro tyto věci dal též pevné zákony, z nichž nejhlavnější jsou tyto:

I. Desatero Božích přikázání.

II. Obětní zákon.

1. Odplata za hřích jest smrt a oběti beránka měl si člověk názorně připomenout, že takto by měl sám za svůj hřích zemřít.

2. Že Bůh pošle vykupitele, který zemře za hříchy světa.

III. Zákon milosti.

Dle tohoto zákona „Každý, kdo uvěří ve Spasitele Ježíše Krista nezahyne, ale má život věčný.“ (Jan 3, 16.)

V těchto třech zásadách zjevuje se také trojjediný Bůh.

I. Otec, — dárcce života i zákona.

II. Syn, — Vykupitel, — Beránek „Zabitý od ustanovení světa“ (Dle Písma sv.)

III. Duch svatý, Utěšitel.

Snad se ti také toto vypočtení tří zákonných zásad nábožen-
ských může zdáti příliš židovské, nebo židovsko-křesťanské; ale
není tomu tak. Všechna ostatní náboženství světa měla ve svém
prápůvodu tyto zásady, ale časem je ztratila, nebo opustila. Ale
to jest právě důkazem, že původně bylo jedno jediné náboženství
od kterého se lidé uchýlili, a dnes následují více méně svých
výmyslů proto, že pravou podstatu náboženství ztratili. V Bibli
jsou také zmínky o tom, že pravé náboženství bylo rozšířeno
kromě národa židovského. Melchisedech, Balám, prorok Hospo-
dinův, Mudrci od východu, přinesli dary Spasiteli, vydali se
na dalekou cestu. Odkud věděli, že se Ježíš narodil? . . .

Při stanovení těchto zákonů neohlížel se Bůh na to, co by se
komu líbilo, co by se komu zdálo krásné, ale dal a poručil lidem
to, co jest potřebné a lidem k dobru.

Proto ani dnes nemá pravé náboženství ten, kdo ctí Boha jak
se mu zdá, nebo jak se mu líbí, ale ten, kdo činí vůli Boží, jest
případně ochoten tuto Boží vůli poznávat, hledat a činit.

Tyto jmenované zákony platily a platí dosud pro všechny lidi.
Jsou nezměnitelné. Boží náboženství se nemění, jako Bůh se
nemění. A Bůh dal lidem náboženství dokonalé, i když v pod-
statě jednoduché. Během staletí se tato jednoduchost změnila
ve směsici různých smíšenin Boží vůle a lidských přídavků. Ano
dokonce mnohde ty lidské přídavky zastínily Boží základy
a účel, který mělo náboženství mít. Tím se také stalo, že lidé byli
ochotni věřit, že na př. Bůh jejich oběti potřebuje, že k Bohu
nemůžeme přijíti sami takoví jak jsme, ale potřebujeme pro-
středníky, jako nikdo nemůže přijít k císaři a králi bez ohlášení
úředníků a pobočníků atd . . . .

Prostředníka zná však Písmo svaté jednoho jediného, —
Ježíše Krista. (Jeden jest zajisté Bůh, jeden také prostředník
Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš.) I. Tim. 2, 5.

Tento prostředník jest nazván v epištole k Židům naším brat-
rem a jak On sám řekl, chce býti naším přítelem a proto nepotře-
buje jiných prostředníků ani pobočníků a přímluvců, nýbrž On
sám chce bydlet v našem srdci. Zj. 3, 20.

A tak pravé náboženství jest náboženstvím, ve kterém jedno-
duchá víra, naše srdce a zdravý rozum -- to tré — jest spojeno
v jedné harmonii — činiti vůli Boží.

V. Oldřich

Cena 5,— Kčs.

Časopis „Biblické úkoly“ vychází čtyřikrát v roce. — Majitel a vydavatel Církev adventistů s. d. — Odpovědný redaktor J. Cepl. — Redakce, administrace a expedice: Praha XII, Londýnská 30. — Celoroční předplatné Kčs 20,—. — Tiskne „Mladá Fronta“, Praha II, Havlíčkova 22. — Vydáno 1. března 1946.